Regd: No. M. 916.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
9. APR 1926
MADRAS

THE VEDANTA DIPIKA

வேதாந்த தீபிகை.

குரோதன ஸ்ரீ,
1925—1926.
ஸம்புடம் 16.

தைமீ
JANUARY.
ஸஞ்சிகை 4.

பத்ராதிபர். }
கார்யதர்சி. }
ா. ஸ்ரீநிவாஸராகவ அய்யங்கார், எம்.ஏ.

விஷய ஸூசிகை.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள். 61
2. உபநயநம்:—ஸ்ரீ. உப. வே. காடந்தேத்தி-கோபாலாசார்யர். 57
3. கடிதம்.—ஸ்ரீ. உப. வே. அநந்தசர்மா. 69
4. தர்மஸம்க்ஷமம்.—ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். 71
5. அபிமானமும் பதுமானமும்:—ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீசைலதாதாசார்யர். 13
6. ஸ்ரீபரமபத ஸோபாநம் (வ்யாக்யானத்துடன்):—
ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்ஹமாசார்யர். 89
7. ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரக்ஷை (தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன்)—
ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்ஹமாசார்யர். 165

Office:—2/11, Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam.
K. R. Press, Madras.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0.] [ஸஞ்சிகை 1-க்கு அணா 6

இனும்! இனும்!!

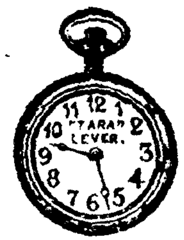

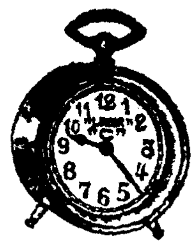

இச்சமயம் தவராதீர்கள் !!

சிலநாளைக்கு மாத்திரம் !!

உலகமெங்கும் ப்ரஸித்திபெற்ற தாராலீவர் ஊக்கட்லீவர் கடியாரம்விலை ரூ. 5-0-0 உள்ளது. உள்டையலின்மேல் ஐந்து வருஷம் உத்திரவாதம். காலத்திற்கு சரியானமணியை காட்டக்கூடியது. இக்கடியாரத்தை ஆர்டர் செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு "C" டைம்பீஸ் இனமாகக் கொடுக்கப்படும். இச்சமயம் தவராதீர்கள். சிலநாளுக்குமாத்திரம். கடியாரம் ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 5-0-0 முந்துங்கள்.

விலாசம்:— காப்டன் வாச் கம்பெனி,
தபால்பெட்டி 265, மதராஸ்.

பிப்ரவரிமீ பஞ்சாங்கம்.

பிப்ரவரிமீ 8உ, தைமீ 21உ; புதன் பஞ்சமி 13-33 ஹஸ்தம் 24-38, கூரத்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம்.

" 9உ, " 27உ செவ்வாய் ஏகாதசி 4-0 மூலம் 22 46, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஏகாதசி.

" 10உ, " 28உ புதன், திரயோதசி 53-38, பூராடம் 19-23, துவாதசி.

" 12உ, மாசிமீ 1உ, வெள்ளி, அமாவாஸ்யை 42-1, திருவோணம் 11-31, மாசி மாஸப்பிறப்பு 5-57-க்கு தர்ப்பணம். மாஸதர்ப்பணம் செய்யாதவர்கள் அமாவாஸ்யை தர்ப்பணம் செய்ய வேணும். மாஸப்பிறப்பு தர்ப்பணம் செய்தவர்கள் அமாவாஸ்யை தர்ப்பணம் செய்யக்கூடாது.

" 21உ, " 10உ ஞாயர், நவமி 14-47, மிருகசீர்ஷம் 59-35, திருக்கச்சிநம்பிகள் திருநக்ஷத்ரம்

" " 23உ, 12உ, செவ்வாய், ஏகாதசி 20-44, திருவாதிரை 4-10, ஏகாதசி, குலசேகராழ்வார் திருநக்ஷத்ரம்.

" " 27உ, மாசிமீ 16உ பௌர்ணமி 40-87, மகம்28-32, மாசி மகம். மணக்கால்நம்பி திருநக்ஷத்ரம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர் } ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ ஐய்யங்கார், எம். ஏ.
கார்யதர்சி }

ஸம்புடம் 16.] குரோதனஸூ, தைமீ. [ஸஞ்சிகை 4.

" [illegible] ।
[illegible] ॥

[ஸ்ரீபாகவதம் - 1-2-23

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் பதினைந்தாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கம்.

நாளது குரோதனஸூ மார்கழிமீ 13உ (டிசம்பர்மீ 27உ ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் 2 மணிக்கு சென்னை கோவிந்தப்பநாயக்கன் தெருவிலிருக்கும் ஸ்ரீமான் ஆழ்வார்செட்டியார் ராமாநுஜகூடத்தில் ஸபைகூடிற்று. அப்பொழுது சென்னையிலிருந்தும் இன்னும் திருச்சி, தஞ்சாவூர், விசாகபட்டணம், செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களிலிருந்தும் ஏராளமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி இருந்தார்கள். எல்லோரும் எழுந்தருளினதும் ஆசார்ய திவ்யஸூக்திகளால் ச்ரவணமதுரமான பகவத்ப்ரார்த்தனை ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம் பகவத்விஷயம் சே. நரஸிம்ஹமாசார்யர் ஸ்வாமியால் செய்யப்பட்டபிறகு, ஸபாத்யக்ஷரான ஸ்ரீ. உப. வே. ஜஸ்டிஸ். வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்ஸ்வாமி ஸ்ரீமான் பொப்பிலி மஹாராஜா அவர்களை ஸபையை உபக்ரமிக்கும்படி எதிர்பார்த்தும் சில அஸௌகர்யங்களால் முடியாமல் போனதைத் தெரிவித்து, திருச்சிறுப்பள்ளியிலிருந்து எழுந்தருளின

186757

ஸ்ரீ. உப. வே. அன்பில். கோபாலாச்சார்யர்ஸ்வாமியை அக்ராஸனம்வஹிக்கும்படி ப்ரார்த்தித்தவுடன், அவரும் அதை அங்கீகரித்து, அக்ராஸனத்தை வஹித்தவுடன், ஸபாத்யக்ஷர் சுருக்கமாக, இந்த ஸதஸ்ஸை இந்த வருஷம் திருநெல்வேலிஜில்லாவில் ஆழ்வார் திருநகரியில் நடத்துவதாக நிச்சயித்து ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்ததையும், பிறகு மழையின் ப்ராபல்யத்தால் போக்குவரத்துக்கு ஸௌகர்யம் குறைந்திருந்ததாலும், இன்னும் பலவித அஸௌகர்யத்தை உத்தேசித்து, கொஞ்சம் தினங்களுக்குமுன் இவ்வூரிலேயே நடத்துவதாக தீர்மானிக்கப்பட்டபடியாலும், பிறகு வழக்கம்போல் மூன்று தினங்களில் ஸபையை நடத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச்செய்ய ஸாவகாசமில்லாததினாலும், இன்று ஒருநாளே ஸபையை நடத்தவேண்டி இருப்பதைப்பற்றிப் பேசி முடித்தார்.

பிறகு கார்யதர்சி ஸபைக்கு வெகுகாலம் மெம்பராகவும், கொஞ்சகாலமாக உப ஸபாத்யக்ஷராக இருந்துவந்த ஸ்ரீமான் திவான்பஹதூர் தி. நம்பெருமாள்செட்டியார் அவர்கள் சென்ற டிசம்பர்மீ 8உ பரமபதமடைந்ததால் நமது ஸபைக்கு உண்டானநஷ்டத்தை எடுத்துச்சொல்லி, நமது ஸபையினுடைய அனுசோசனங்களை அவருடைய ஸந்ததியாருக்குத் தெரிவிக்கும்படி ப்ரேரணைசெய்து எல்லோராலும் ஏகமனதாய் தீர்மானிக்கப்பட்டவுடன், அக்ராஸனாதிபதி, ஸ்ரீ உப. வே. பண்டிதபூஷணம் பகவத்விஷயம் சேட்டலூர் நரஸிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமியை உபந்யாஸம் செய்யும்படி ப்ரார்த்திக்க அந்த ஸ்வாமியும் "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தின் ஸர்வ ஜனஹிதத்வம்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி எல்லோருக்கும் ரஞ்ஜகமாக இருக்கும்படி உபந்யாஸம் செய்தார்.

அதன் ஸாரமாவது—மனிதனாகப்பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் தத்வத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, ஹிதத்தை அனுஷ்டித்து, புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை அடையவேண்டியது அவரவருடைய தர்மமாகும். இதரமதஸ்தர்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் இந்த மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி அதில் ஆசைப்படக்கூடிய விஷயம் ஒன்றுமில்லை என்று நிரூபித்து நமது ஸித்தாந்தப்படி அதன் நிரதிசயாநந்த ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதித்து, ஆகையால் அது எல்லோராலும் ஆசைப்படக்கூடியதென்று உணர்த்தி, அதற்கு பசு, ம்ருகம், கொடி, செடி முதல் மனுஷ்யன்வரை எல்லோரும் அவஸ்தை மாறாமல் அவரவரிருக்கும் ஸ்திதியிலேயே அந்த மோக்ஷத்துக்கு அதிகாரிஎன்றும், அதை பக்தி ப்ரபத்தி என்னும் இரண்டுவிதங்களால் அடையலாமென்றும், அதில் பக்தி க்ரமஸாத்யமென்றும், ப்ரபத்தியின் ஸர்வ ஸுலபமாயிருக்கும் தன்மையை ப்ரதிபாதித்து,

"அந்தணரந்திய ரெல்லையினின்ற வனைத்துலகும்
நொந்தவரே முதலாக நுடங்கி யநன்னியராய்
வந்தடையும் வகை வன்றகவேந்தி வருந்திய நம்
அந்தமிலாதியை யன்பறிந் தறிவித்தனரே"

(ப்ராம்மணர்கள் முதல் சண்டாளர்கள் வரையிலாக பிரிவுபட்டு நிற்கிற எல்லாஜனங்கள் ஸம்ஸாரத்தில் தாபத்ரயத்தால் அடிபட்டு அதனால் சோகாவிஷ்டர்களாய், ஆகிஞ்சன்யத்தை உடையவர்களாய், சரண்யாந்தர ப்ரயோஜனாந்தர வைராக்யமுடையவர்களாய் ஆச்ரயிக்குமவர்களை அவர்களுடைய அபராதங்களால் குறையாததான க்ருபையுடன் காப்பாற்றும் பகவானை அடையக்கூடிய பரபத்தியை அவரிடமிருக்கும் ப்ரீதியாலே அவருக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரமாயும் அவருடைய ஸ்வபாவமாயுமுள்ள ஸர்வஜன ஸௌஹார்தத்தை அங்கீகரித்த நம் பூர்வாசார்யர்கள் உள்ளபடி அறிந்து, அறிந்தபடியே நமக்கு உபதேசித்தார்கள்) என்றபடி ப்ரபத்தி ஜாத்யாதி நியமமில்லாமலே ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் தர்மம் என்று நிரூபித்தார்.

பிறகு அதற்கு முக்யமான அங்கம் ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பமாதலாலும், நம் ஸித்தாந்தப்படி எல்லாவஸ்துக்களும் பகவானுடைய சரீரமாதலால் எந்த வஸ்துவுக்காவது த்ரோஹம் நினைத்தாலும் பகவானுடைய சரீரமாதலால் அது பகவானுடைய நிக்ரஹத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாகையால் எல்லாவஸ்துக்களிடமும் ப்ரீதியுடன் இருத்தல் அவச்யமாகையாலே, நம்ஸித்தாந்தம் ஸர்வஜன ஹிதம் என்று சொல்லுவதைக்காட்டிலும் ஸர்வபூதஹிதம் என்று சொல்லுவது மிகவும் பொருந்தும் என்று உபபாதித்து, ப்ருஹ்மாமுதல் ஸ்தம்பபர்யந்தம் எல்லாருக்கும் மோக்ஷம் ப்ரபத்தியால் ஸாத்யம் என்பதால், நம்முடைய ஸித்தாந்தம் ஸர்வ ஜனஹிதம் என்று உபபாதித்தார்.

அதன் பிறகு, ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலிருந்து எழுந்தருளி இருந்த ஸ்ரீ. உப. வே. பாலதன்வி. வேங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி ஸ்ரீ மணவாள மஹாமுனிகள் நம் ஸித்தாந்தத்துக்குச் செய்திருக்கும் உபகாரம் என்னும் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நம்முடைய ஸபையினுடைய நோக்கத்தைப்போல் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து நல்லகதியை அடையவேண்டுமென்று திருமந்த்ரார்த்தத்தை ஸகலரும் அறியும்படி க்ரந்தமுகேன ஸ்ரீ மணவாள மஹாமுனிகள் செய்த உபகாரத்தை விஸ்தாரமாக உபபாதித்தார்.

பிறகு அக்ராஸனாதிபதி நமக்கு குருஸ்தானத்தை வஹிக்கக்கூடிய பெரியோர்களுக்கு ஆஹாரத்தில் நியமம், சாந்தி, வைராக்யம் அவச்யமென்

றும், அவர்கள் வரவர குறைவை அடைந்துவருகிறார்கள் என்றும் விரைமுதல் போகாமல் பாதுகார்க்கவேண்டியது நம்முடையகடமையாதலால் அதற்குத் தகுந்தஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி தம்முடைய உபந்யாஸத்தை முடித்தார்.

முடிந்ததும் வித்வான்களுக்கு ஸம்பாவனைசெய்யப்பட்டன. அதன்பிறகு ஸ்ரீ. உப. வே. கனம். ஜஸ்டிஸ். வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், அக்ராஸனாதிபதி லௌகிகத்தில் ச்ரேஷ்டராகவும் பண்டிதகோஷ்டியில் அக்ரேஸராயுமிருக்கும் பெருமையை புகழ்ந்து பேசி, அவருக்கு வந்தனம்அளித்து, பிறகு தத்காலம் வரவர தாழ்ந்துகொண்டுவரும் நம் ஸமூஹத்தின் துர்தசையை எடுத்துக்காட்டி, நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை எடுத்து ப்ரதிபாதிக்கக் கூடிய பெரியோர்கள் வரவர விரளமாய்க் கொண்டுவருவதால், விரைமுதல் காப்பாத்துவது மிகவும் அவச்யமாய் விட்டபடியால் இப்போதே தனிகர்கள் மாஸாந்தவ்ருத்தி (Scholarship) யைக் கொடுக்கு நாலு ஐந்து பேர்களையாவது காலக்ஷேபம்செய்ய ஏற்பாடுசெய்யவேண்டுமென்றும், நம்முடைய அதிருஷ்டத்தால் நம்முடைய பெற்றோர்கள் நம்மை நல்லவழியில் கொண்டுவந்துவிட்டபடியால் நாம் இந்தஸ்திதியிலிருக்கிறோம் என்றும், நமக்குப்பின்வரும் ஸந்ததி இவ்விதமிருக்கமுடியாது என்றும் சொல்லி, அவர்கள் கெடாமலிருக்க பிரதிதினம் ராத்ரி வேளைகளில் ஒருமணி ஸாவகாசம் ஸ்தோத்ரபாட ஸந்தை முதலான நம்முடைய மதஸம்பந்தமான உபந்யாஸங்கள்செய்ய வித்வான்களைக் கொண்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதவச்யம் என்றும், ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒவ்வொருவர் ஏற்பட்டு தங்கள் தங்கள் ஊருக்கு இவ்விதம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு ஊரிலும் உபஸபைகள் ஏற்படுத்தி பிறதி ஞாயிற்றுக்கிழமையாவது ஏதாவது ஒரு உபந்யாஸம் ஒருவித்வானைக்கொண்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லி, இந்த ஸதஸ்ஸைவைத்து நடத்தும்படி உதவிசெய்த ஆழ்வார்செட்டியார் தர்மபரிபாலகர்களுக்கு வந்தனத்தை அளித்து உபஸம்ஹாரம் செய்தார்.

கடைசியில் மெம்பர்களின் வருஷாந்தக்கூட்டம் உபக்ரமிக்கப்பட்டது. வருஷாந்த அறிக்கை அங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென்று ஸ்ரீ. உப. வே. ஏ. பி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ப்ரேரணைசெய்ய ஸ்ரீ. உப. வே, சி. பத்மநாபாசார்யர் ஆமோதிக்க எல்லோராலும் ஏகமனதாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பிறகு இந்த வருஷத்திற்கு நிர்வாஹஸபைக்கு மெம்பர்கள் மேலேகுறிப்பிட்டிருக்கும் ப்ரகாரம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

போஷகர்.

ராவ்ஸாஹிப், ஸ்ரீ. உப. வே. D. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், டில்லி.

ஸபாத்யக்ஷர்.

கனம்ஜஸ்டிஸ் ஸ்ரீ. உப. வே. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் பி. ஏ, பி. எல்.

ஸபாத்யக்ஷ ப்ரதிநிதிகள்.

1. ஸ்ரீ. உப. எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர், மன்னார்குடி.
2. ,, கோதண்டராம அய்யங்கார், பி. ஏ., எம். எல். தஞ்சாவூர்.
3. ,, அன்பில், கோபாலாசார்யர், எம். ஏ., பி. எல். திருச்சிறுப்பள்ளி.
4. ,, வ. பாஷ்யமய்யங்கார் பி. ஏ., பி. எல். திருவாரூர்.
5. திவான்பஹதூர். ஸ்ரீமான்-ராமபத்ரநாயுடுகாரு ஜமீன்தார் தொட்டப்பநாயகனூர்.

கார்யதர்சிகள்.

1. ஸ்ரீ. உப. எஸ். கோபாலஸாமி அய்யங்கார் பி. ஏ. பி. எல். மைலாப்பூர்
2. ஸ்ரீ. உப. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவ அய்யங்கார். எம். ஏ. புரசைவாக்கம்.

உதவிகார்யதர்சி

ஸ்ரீ. உப. கே. டி. ஸுந்தரராஜாசார்யர், சென்னை.

நிர்வாஹ கமிட்டி மெம்பர்கள்.

(1) ஸ்ரீ. உப. ராவ்ஸாஹிப் T. S. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், ஹைதராபாத்.
(2) ஸ்ரீ. உப. K. T. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார், வேலூர்.
(3) ,, V. N. செல்லமய்யங்கார், சேலம்.
(4) ,, T. E. சடகோபாசார்யர், திருப்பாப்புலியூர்.
(5) ,, B. R. க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், எழும்பூர்.
(6) ,, ரங்கஸாமி ஸரஸ்வதி, திருவல்லிக்கேணி.
(7) ,, K. V. க்ருஷ்ணமாசாரியர், திருவல்லிக்கேணி.
(8) ,, V. கோபாலாசார்யர், புரசைவாக்கம்.
(9) ,, D. V. நீலமேகாசார்யர், கீழ்பாக்கம்.
(10) ,, T. R. ராஜகோபாலாசார்யர், புரசைவாக்கம்.
(11) ஸ்ரீமான். S. வெங்கடாசலம்பிள்ளை, புரசைவாக்கம்.
(12) ஸ்ரீ. உப. M. S. க்ருஷ்ணமாசார்யர், ஸ்ரீரங்கம்.
(13) ,, R. ரங்காசார்யர், திருநெல்வேலி.
(14) ,, V. V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், வண்ணாரப்பேட்டை.
(15) ,, வரதராஜ அய்யங்கார், திருநெல்வேலி.
(16) ,, வீணை. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீரங்கம்.

யாவது இரண்டு வேதங்களையாவது தன்னுடைய சாகையையாவது அத்யயநம்பண்ணி, மதுமாம்ஸத்தைவிட்டு, அக்னிஹோத்ரம் பைக்ஷாசரணம்முதலிய ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்தைக் கடக்காதவனாய் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தை அடையுமவன். எத்தனைகாலம் குருகுலவாஸம் செய்யவேணுமென்றால் "உவெஷ்யாவாயருக்ஷெ வ்ருஹவாஸிவாஸ: க்ஷடுவக்ஷாஸிம்ஷக வஷாதாரணீதி" 48-வருஷகாலம் சொல்லியிருக்கிறது. பிறகு குருவுக்கு தக்ஷிணைகொடுத்து அவரால் அநுஜ்ஞாதனாய் ஸமாவர்த்தனத்தை அடைந்து விவாஹத்தை அடையக்கடவன். இது உபகுர்வாணனுடைய தர்மம். இந்த ப்ரஹ்மசாரிகள் ஸந்தியை முதலியவைகளை விடலாகாது. "ப்ரஹ்மசர்யேண ரிஷிப்ய:" என்று ருஷிகளுடைய ருணத்தின்நிவ்ருத்தி ப்ரஹ்மசர்யத்தின் பலம். இக்காலத்தில் உபநயந ஸம்ஸ்காரமும் விவாஹஸம்ஸ்காரமும் தான் பெரும்பாலும் அநுஷ்டானத்திலிருக்கிறது. சிலவிடங்களில் சிலமஹான்களால் மந்திரங்களை விடாமல் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறதே யொழிய மற்றவிடங்களில் ஸரியாய் அநுஷ்டானமில்லை. பிதா குமாரனுக்கு ப்ரஹ்மோபதேசம் செய்யவேணுமென்றிருக்க அவன் பிதாபிதாமஹன் அவர்களுக்கு உள்பட பிரம்மோபதேசம் செய்து பிறகு மாணவகனுக்குச் செய்யும்படியான காலமாய்விட்டது. இது நிற்க நம்சிறுவர்கள் நம் மதத்தில் அபிமானமில்லாதவர்களாய் அன்யர்கள் நடைஉடை பாவனைகளை அநுஸரித்து வருகிறார்கள். ப்ருஹ்மசாரிகள் இன்னார், க்ருஹஸ்தன் இன்னாரென்று சொல்லமுடியாமலிருக்கிறது. உபநயந விவாஹ உத்ஸவெக வ்யாநள । உபநயநம் விவாஹம் ஆகிய இவைகள் உத்ஸவங்களாக பாவித்து கொண்டாடப்படுகிறதே தவிர விதிபூர்வமாய் அநுஷ்டிக்கப்படவில்லை. இது போல் வேதாத்யயநம் சீர்குலைந்திருக்கிறதென்று முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறது. நம்தேசத்தில் மதம் ஓங்கிசெழிக்கவேணுமேயானால் நம் சிறுவர்களை கிரமமாக உபநயநம் செய்வித்து வேதாத்யயந ஸம்பந்நர்களாய்ச்செய்வது யுக்தமென்று தோற்றுகிறது. வேதாத்யயநம் அதற்கு அங்கமான உபநயந ஸம்ஸ்காரம் இவை குறைவுபடாமல் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்தால் நம் வைதிகமதம் செழிக்குமென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

நிகமநம்.

ஆக இவ்வளவால் உபநயந ஸம்ஸ்கார மின்னதென்பதும், அதின் ஆவச்யகதையும், ப்ரஹ்மசாரிகள் அதை அநுஷ்டிக்கவேண்டிய முறையும் யாதாமதி நிரூபிக்கப்பட்டது.

கடிதம்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. இ. கே. அனந்தசர்மா.)

வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—தமது தீபிகை 1-சஞ்சிகை, 18-வது பக்கத்தில் போ! தீபிகாபிமாநிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிரோமணிகளே! என்று ஆரம்பித்துள்ள விஷயத்திற்கு சிலவிஷயம் எழுதுகிறேன். அதில் தவருதல் இருந்தாலும் பாலைமட்டில் தனிப்படுத்தின ஹம்ஸம்போன்ற உத்தமநீயர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிரோமணிகளே! அடியேன் எழுதியதை சற்றுக் கண்சிக்க வேண்டுகின்றேன். மேலே ஆரம்பித்துள்ள விஷயத்திலிருந்து ஸ்ரீமான் பாஷ்யபட்டாசாரிய ஸ்வாமியும் அவர்முதலான விலைகானஸ ஸ்வாமிகளும் பரம்பரையாய் பாஹ்ய தப்ததாரணம் பண்ணிக்கொண்டுவருகிறோம் என்று உளது. மேற்படி ஸ்வாமிகள் பரம்பரையாய் தப்ததாரணம் செய்துகொள்வதும் கொள்ளாததும் அந்தந்த ஊரிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்வாமிகளும் மற்றயவர்களும் கண்டிவார்கள். இப்பொழுதுதான் சக்ராங்கனம் நூதனமாய் வைகானஸர்கள் செய்துகொண்டார்களென்று, அனேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது நிற்க தீபிகையில் சக்ராங்கன தூஷகர்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார். சக்ராங்கனம் செய்துக்கொள்வதை யாவரும் தூஷிக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் ஸூத்திரத்திலும் ஆசாரத்திலும் இல்லை என்பர்களே தவிற செய்துகொள்வது தவருதலென்று சொல்லமாட்டார்கள். உலகில் அநேக ஸூத்திரங்களும் பலமதமும் அநேகஜாதிகளும் இருக்கிறது. அந்தந்த ஸூத்திராநுஸாரமாய் சமங்கிரங்களும் அநுஷ்டானமும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு ஸூத்திரத்திற்கு ஸூத்திரகர்த்தா இருக்கிறார். அந்தந்த ஸூத்திரத்தில் சொல்லியபடி அநுஷ்டிக்கிறார்கள். ஒரு ஸூத்திரத்திற்குள் மற்றொரு ஸூத்திரகர்த்த புகுந்து தன்னுடைய ஸூத்திர விருத்தமான செய்கையை அநுஷ்டிப்பானேயானால் அவன் சாகாரண்டன் என்றும் ஸர்வகர்ம பஹிஷ்கிருதனென்றும் சொல்லி இருக்கிறது. வைகானஸரென்கிறவர்கள் ஒரு ஸூத்திரக்காரர்கள். அவர்களுக்கு விகனஸரென்கிற ஒருமஹரிஷியே அவர்களின் ஸூத்திரகர்த்தா. அவர் அநேகம் கிரந்தம் செய்துள்ளார். அக்கிரந்தங்களில் அவர் சிஷ்யரான வைகானஸர்கள் தப்தம்செய்து கொள்ளக்கூடாதென்று விதித்து இருக்கிறார். அவருக்கு நான்கு சிஷியர்கள், ப்ருகு அத்திரீ மரீசி காச்யபர் எனநால்வர். அவர்கள் செய்துள்ள கிரந்தங்களிலும் வைகானஸர்களுக்கு தப்தம் கிடையாதென்றே ஸ்பஷ்டமாய் ஏற்படுகிறது. மற்றும் அவர்கள் செய்துள்ள வைகானஸ ஆகமத்திலும் எங்கேயுங்காணேமே. ஆகமவிஷயத்தில் வைகானஸர் மூலமாய் இதரகைங்கர்யபரர்களுக்கு தப்தம் பண்ணவேணுமென்று சொல்லி இருக்கிறதேதவிர வைகானஸர்கள் செய்துக்கொள்ளவேணுமென்று சொல்லவில்லை. இதையே அநேகபாமர ஜனங்கள் வைகானஸர்களுக்கு தப்தம் உண்டென்று நகரா அடிப்பது உபயோகமற்றவார்த்தை. தவிர இந்தஸூத்திரத்திற்கு மற்றொரு ஸூத்திரா நுஷ்டானம் தேவையில்லை. இதில் வடகலை தென்கலை என்ற கலாவித்

யாவது இரண்டு வேதங்களையாவது தன்னுடைய சாகையையாவது அத்யயநம்பண்ணி, மதுமாம்ஸத்தைவிட்டு, அக்னிஹோத்ரம் பைக்ஷாசரணம்முதலிய ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்தைக் கடக்காதவனாய் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தை அடையுமவன். எத்தனைகாலம் குருகுலவாஸம் செய்யவேணுமென்றால் "[illegible]" 48-வருஷகாலம் சொல்லியிருக்கிறது. பிறகு குருவுக்கு தக்ஷிணைகொடுத்து அவரால் அனுஜ்ஞாதனாய் ஸமாவர்த்தனத்தை அடைந்து விவாஹத்தை அடையக்கடவன். இது உபகுர்வாணனுடைய தர்மம். இந்த ப்ரஹ்மசாரிகள் ஸந்தியை முதலியவைகளை விடலாகாது. "ப்ரஹ்மசர்யேண ரிஷிப்ய:" என்று ருஷிகளுடைய ருணத்தின்நிவ்ருத்தி ப்ரஹ்மசர்யத்தின் பலம். இக்காலத்தில் உபநயந ஸம்ஸ்காரமும் விவாஹஸம்ஸ்காரமும் தான் பெரும்பாலும் அனுஷ்டானத்திலிருக்கிறது. சிலவிடங்களில் சிலமஹான்களால் மந்திரங்களை விடாமல் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதேயொழிய மற்றவிடங்களில் ஸரியாய் அனுஷ்டானமில்லை. பிதா குமாரனுக்கு ப்ரஹ்மோபதேசம் செய்யவேணுமென்றிருக்க அவன் பிதாபிதாமஹன் அவர்களுக்கு உள்பட பிரம்மோபதேசம் செய்து பிறகு மாணவகனுக்குச் செய்யும்படியான காலமாய்விட்டது. இது நிற்க நம்சிறுவர்கள் நம் மதத்தில் அபிமானமில்லாதவர்களாய் அன்யர்கள் நடைஉடை பாவனைகளை அனுஸரித்து வருகிறார்கள். ப்ருஹ்மசாரிகள் இன்னார், க்ருஹஸ்தன் இன்னாரென்று சொல்லமுடியாமலிருக்கிறது. [illegible] உபநயநம் விவாஹம் ஆகிய இவைகள் உத்ஸவங்களாக பாவித்து கொண்டாடப்படுகிறதே தவிர விதிபூர்வமாய் அநுஷ்டிக்கப்படவில்லை. இது போல் வேதாத்யயநம் சீர்குலைந்திருக்கிறதென்று முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறது. நம்தேசத்தில் மதம் ஓங்கிசெழிக்கவேணுமேயானால் நம் சிறுவர்களை கிரமமாக உபநயநம் செய்வித்து வேதாத்யயந ஸம்பந்நர்களாய்ச்செய்வது யுக்தமென்று தோற்றுகிறது. வேதாத்யயநம் அதற்கு அங்கமான உபநயந ஸம்ஸ்காரம் இவை குறைவுபடாமல் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்தால் நம் வைதிகமதம் செழிக்குமென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

நிகமநம்.

ஆக இவ்வளவால் உபநயந ஸம்ஸ்கார மின்னதென்பதும், அதின் ஆவச்யகதையும், ப்ரஹ்மசாரிகள் அதை அநுஷ்டிக்கவேண்டிய முறையும் யாதாமதி நிரூபிக்கப்பட்டது.

கடிதம்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. இ. கே. அனந்தசர்மா.)

வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—தமது தீபிகை 1-சஞ்சிகை, 18-வது பக்கத்தில் போ! தீபிகாபிமாநிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிரோமணிகளே! என்று ஆரம்பித்துள்ள விஷயத்திற்கு சிலவிஷயம் எழுதுகிறேன். அதில் தவருதல் இருந்தாலும் பாலைமட்டில் தனிப்படுத்தின ஹம்ஸம்போன்ற உத்தமரீயர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிரோமணிகளே! அடியேன் எழுதியதை சற்றுக் கண்சிக்க வேண்டுகின்றேன். மேலே ஆரம்பித்துள்ள விஷயத்திலிருந்து ஸ்ரீமான் பாஷ்யபட்டாசாரிய ஸ்வாமியும் அவர்முதலான சிலவைகானஸ ஸ்வாமிகளும் பரம்பரையாய் பாஹ்ய தப்ததாரணம் பண்ணிக்கொண்டுவருகிறோம் என்று உளது. மேற்படி ஸ்வாமிகள் பரம்பரையாய் தப்ததாரணம் செய்துகொள்வதும் கொள்ளாததும் அந்தந்த ஊரிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்வாமிகளும் மற்றயவர்களும் கண்டறிவார்கள். இப்பொழுதுதான் சக்ராங்கனம் நூதனமாய் வைகானஸர்கள் செய்துகொண்டார்களென்று, அனேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதுநிற்க தீபிகையில் சக்ராங்கன தூஷகர்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார். சக்ராங்கனம் செய்துக்கொள்வதை யாவரும் தூஷிக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் ஸூத்திரத்திலும் ஆசாரத்திலும் இல்லை என்பர்களேதவிற செய்துகொள்வது தவருதலென்று சொல்லமாட்டார்கள். உலகில் அநேக ஸூத்திரங்களும் பஹுமதமும் அநேகஜாதிகளும் இருக்கிறது. அந்தந்த ஸூத்திரானுஸாரமாய் சாஸ்திரங்களும் அநுஷ்டாநமும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு ஸூத்திரத்திற்கு ஸூத்திரகர்த்தா இருக்கிறார். அந்தந்த ஸூத்திரத்தில் சொல்லியபடி அநுஷ்டிக்கிறார்கள். ஒரு ஸூத்திரத்திற்குள் மற்றொரு ஸூத்திரகர்த்த புகுந்து தன்னுடைய ஸூத்திர விருத்தமான செய்கையை அநுஷ்டிப்பானேயானால் அவன் சாகாரண்டன் என்றும் ஸர்வகர்ம பஹிஷ்கிருதனென்றும் சொல்லி இருக்கிறது. வைகானஸரென்கிறவர்கள் ஒரு ஸூத்திரக்காரர்கள். அவர்களுக்கு விகனஸரென்கிற ஒருமஹரிஷியே அவர்களின் ஸூத்திரகர்த்தா. அவர் அநேகம் கிரந்தம் செய்துள்ளார். அக்கிரந்தங்களில் அவர் சிஷ்யரான வைகானஸர்கள் தப்தம்செய்து கொள்ளக்கூடாதென்று விதித்து இருக்கிறார். அவருக்கு நான்கு சிஷியர்கள். ப்ருகு அத்திரி மரீசி காச்யபர் எனநால்வர். அவர்கள் செய்துள்ள கிரந்தங்களிலும் வைகானஸர்களுக்கு தப்தம் கிடையாதென்றே ஸ்பஷ்டமாய் ஏற்படுகிறது. மற்றும் அவர்கள் செய்துள்ள வைகானஸ ஆகமத்திலும் எங்கேயும்காணோமே. ஆகமவிஷயத்தில் வைகானஸர் மூலமாய் இதரகைங்கரிய பரர்களுக்கு தப்தம் பண்ணவேணுமென்று சொல்லி இருக்கிறதேதவிர வைகானஸர்கள் செய்துக்கொள்ளவேணுமென்று சொல்லவில்லை. இதையே அநேக பாமர ஜனங்கள் வைகானஸர்களுக்கு தப்தம் உண்டென்று நகரா அடிப்பது உபயோகமற்றவார்த்தை. தவிர இந்தஸூத்திரத்திற்கு மற்றொரு ஸூத்திரானுஷ்டானம் தேவையில்லை. இதில் வடகலை தென்கலை என்ற கலாவித்

யாஸம் கிடையாது. முனைந்தால் வடகலையே கைக்கொள்ளும். இதனுள் ஆசாரிய சிஷ்ய பாவம், மடம், முத்திரயம், 'கண்டாடை அண்ணன் மற்றுமுள்ள விஷயங்கள் இதில் கிடையாது. ஸ்வயமாசாரியத்வம்தான். ஆஸேது ஹிமாசல பரியந்தம் வைகானஸமென்பது ஒரே இனத்தவன்தான். ஆனால் ஆசார அநுஷ்டானம் தேசாசாரத்தை ஒத்திருக்கும். மற்றெந்த வித்தியாஸமும் கிடையாது. அப்படி இருக்க, ஸ்ரீமான் பாஷ்ய பட்டாசாரியஸ்வாமி எம்குலமறியாதோன் என்று எழுதுவது, இவர் வேறே ஒரு வைகானஸம் ஸ்ருஷ்டிபண்ணினார்போலும். தவிர அசக்ராங்கிதர் சிலரின்தீன ப்ரார்த்தனையின்பேரில் சக்ராங்கிதராய் சேர்த்துக்கொண்டு சம்மதித்தோம் என்பதற்கு முதலில் தோட்டம் நிலைத்தால் அல்லவோ தென்னம்பிள்ளை வைப்பது சக்ராங்கிதம்செய்துகொள்வதென்றால் ஒரு ஆசாரியனை அடையவேணும். அவ்வாசாரியனுக்கு அநேகம்சிஷியர்கள் இருப்பார்கள். ஒருநாளில் ஒன்று அல்லது ஒருகுடும்பம் அவரை ஆச்ரயித்து பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்துகொள்வது உலகநடவடிக்கை. ஸ்ரீமான் பாஷியபட்டாசாரியர் ஒரே காலத்தில் அநேகம் அசக்ராங்கிதர்களை சக்ராங்கிதர்களாய் சேர்த்துக்கொண்டாராம். இதை கவனிக்கும்கால் உலகிலுள்ள விந்தையில் சேராத இதொரு புதியவிந்தைபோலும். அந்தோ பரிதாபம்! அவர்கள் எவ்வளவு ச்ரமப்பட்டு இருப்பார்கள். மேலும் விகனஸ், பிருகு; மரீசி முதலானவர்கள் வைஷ்ணவலக்ஷணமாய் சாஸ்திர ஸித்தமாயும் பரம்பரையாய் அநுஷ்டித்த சக்ராங்கனம், என்று எழுதி இருக்கிறார். முதலில் விகனஸருக்கே தீம்பு நேரிட்டுவிட்டது. முதலில் விகனஸருக்கு ஸ்தாபித்துவிட்டால் மற்றயவர்களுக்கும் நிலைத்துவிடும் என்கிறகருத்து போலும். ஆசாரியத்வேஷ சங்கங்கள் உண்டாகுமென்று பயந்து சக்ராங்கனம் இல்லாததரப்பார் ஒரு வைகானஸ்ரீதி தாந்தாபிவர்த்தினீயஸபா என்று ஸ்ரீமான் மஹாமஹோபாத்யாய வித்வான் எம். லக்ஷ்மணஸூரி அக்கிராஸனத்தின் கீழ்நடைப்பெற்றது. அச்சபையில் கீழ்க்கண்ட மஹான்களால் சாஸ்திரவிசாரம் செய்து வைகானஸர்களுக்கு தப்த சக்ராங்கனம் நிந்தியமென்று தீர்மானித்துள்ளது. சாஸ்திரவிசாரம் செய்தவர்கள் ஸ்ரீமான் திருகோஷ்டியூர் சதுச்சாஸ்திர வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸௌமிய நாராயணாசாரிய ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ. உப. வே பண்டித ஜகன்னாதாசாரிய ஸ்வாமியும், கபிஸ்தலம் மஹாமஹோபாத்யாய பண்டித ஸ்ரீ. உப. வே. தேசிகாசாரிய ஸ்வாமியும், நாச்சியார் கோயில் பண்டித ஸ்ரீ. உப. வே. கிருஷ்ணபட்டாசாரியர் ஸ்வாமியும், ஆகுலமன்றூடு ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டித பார்த்தஸாரதி பட்டாசாரிய ஸ்வாமியும், மற்றும் அநேகவித்வான்களாலும் மேலேகண்ட தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. கடந்த இரண்டு வருஷத்திற்கு முந்தி பூவிருந்தவல்லி முன்ஸீப்கோர்ட்டில் ஸ்ரீவைகானஸர்களுக்கு தப்த சக்ராங்கனம் செய்துக்கொள்ளக்கூடாதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி இருக்க ஸ்ரீவைகானஸர்களாக இருக்கிறவர் தப்த சக்ராங்கனம் செய்துக்கொள்வது நியாயவிரோதம். அப்படித் தவறிசெய்துகொண்டால் அந்த ஸூத்திரத்திலேயே அதற்கு பிராயச்சித்தம் விதித்திருக்கிறது. அதற்கு மீறிச்செய்துக்கொண்டால் அப்படிக்கொத்தவர்களின் ஸங்கரங்களுக்கு இந்த ஸூத்திரம் இடம் தராதென்பதை விவேகிகள் கண்டுகொள்வது.

இ. கே. அநந்தசர்மா,

ஸ்ரீ:.

தர்ம ஸூக்ஷ்மம்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.)

தேவர்கள் மனுஷ்யர்கள் திர்யக்குகள் ஸ்தாவரங்கள் என்று கூறப்படுகிற நான்குவித வஸ்துக்களால் நிறைந்த இவ்வுலகின்கண் ஜனித்திருக்கிற எல்லாபிராணிகளாலும் விரும்பப்படுவது சுகம் ஒன்றே. இது நமக்கு அநுகூலம், என்கிற ஜ்ஞானம்தான் சுகமென்று சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சியுள்ள அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இந்த அருமையான சுகத்தை அடைவதற்கு ஸாதகமான பொருளைத் தேடுவதற்காகவே ப்ரபஞ்சத்தில் கல்விப்பயிற்சி, வர்த்தகம், வேளாண்மைத் தொழில், ஸமுத்திரதரணம், த்வீபாந்தர ப்ரயாணம், தேசாந்தரகமனம், ஸேவாவ்ருத்தி, இத்துடன் மற்றும் பற்பலத்தொழில்களையும் மனிதர்கள் இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் செய்துவருகின்றனர். இந்த சுகம் என்பது ஐஹிகம் ஆமுஷ்மிகம் என இருவகைப்பட்டுள்ளது. முதன்மை வாய்ந்துள்ள ஐஹிகசுகமானது ஸ்வல்பமான அநுபவகாலத்தில் ஒருவிதமான ஆநந்தத்தைக் காட்டி முடிவில் துக்கத்தை விளைவிக்கிறது. இது விவேகிகளால் விரும்பத்தக்கதன்று. அல்பமாயும் அஸ்திரமாயும் பரிணாமத்தில் விரஸமாயுமிருப்பது பற்றி இதை ஹேயமென்று உலகத்தோர் இகழ்கின்றனர். பசுபோன்ற செய்கையையுடையவர்களான அறிவிலிகளுக்கு இதில் மயக்கம் விஞ்சி இருக்கும். பிந்தியதான ஆமுஷ்மிக சுகமோ சிறப்புற்றது. முடிவற்றதாயும் சாச்வதமாயும் பரிணாமத்தில் ரஸவத்தரமாயுமிருப்பது பற்றி இதையே ஸாத்விகர்கள் விரும்புகின்றனர். புருஷர்களால் வேண்டப்படுகிறபடியால் இந்த சுகஸாதனமான தனமானது புருஷார்த்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. '[illegible]' புரம் என்று சொல்லப்பட்ட தேஹங்களில் கர்மபலங்களான சுகதுக்கங்களை அநுபவிப்பதற்காக இருப்பவன் புருஷன் அதாவது ஜீவன். சுகதுக்காநுபவத்திற்காக சரீரமெடுத்த எல்லா பிராணிகளும் புருஷர்களென்று கூறப்படுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட ஜீவவர்க்கங்களால் வேண்டப்படுவதால் இவ்வுலகில் இது மேன்மைபெற்றிருக்கிறது. இது த்ரிவர்க்கங்களில் ஒன்று. '[illegible]' என்று நாமலிங்காநுசாஸனம். தர்மம் அர்த்தம் காமம் என மூன்றும் த்ரிவர்க்கங்கள் என்று அபியுக்தர்கள் கூறுகின்றனர். இவற்றுள் தலைமை பெற்றிருப்பதால் தர்மத்தை சாஸ்திரக்காரர்கள் முதன்மையாகக் கூறுகின்றனர். தர்மத்திற்கு

விரோதமின்றி இருந்தாலொழிய அர்த்தகாமங்கள் புருஷார்த்தங்களாகா. அர்த்தமோ காமமோ எது அனுஷ்டிக்கப்பட்டாலும் தர்மத்திலேயே முடிவுபெறவேண்டும் அஃதின்றி அனுஷ்டிக்கப்படும் அர்த்தகாமங்கள் இந்திரியாராமர்களான அஸுரர்களுடைய க்ருத்யங்களாக ஏற்பட்டு நரகதுவார கபாட குஞ்சிகைகளாக ஆகின்றன. த்ரிவர்க்கங்களுக்குள் தலைமை வாய்ந்திருப்பதாலும் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்திற்கு நேரான உபாயமாக இருத்தலாலும் தர்மம் ஒன்றே புகழ்ச்சியுள்ளது. இந்த தர்ம சப்தமானது 'த்ரு' என்கிற தாதுவினால் நிஷ்பன்னமாகிறது. '[illegible] இதி தர்ம:' எது உலக மனைத்தையும் தாங்குகிறதோ எது உலகத்தோரால் தரிக்கப்படுகிறதோ அது தர்மம். இதற்கு '[illegible] ஶ்ரேயஸ ஹேதுரபூர்வாக்ய ஆத்மகுணோ தர்ம:' என்று ஆபஸ்தம்ப தர்மத்தின் வியாக்கியானமான உஜ்வலையில் ஹரதத்தர் லக்ஷணம் கூறிஇருக்கிறார். இதின் பொருளாவது, (சுருதிகளாலும் ஸ்மிருதிகளாலும் விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதால் ஸம்பவிப்பதும் ஸ்வர்க்கம்முதலியவற்றுக்கும் மோக்ஷத்திற்கும் காரணமானதும் அபூர்வம்என்று பெயருள்ளதுமான ஆத்மகுணம் தர்மம்) என்று.

'சோதனாலக்ஷணோऽர்த்தோ தர்ம:' என்று ஜைமினி மஹரிஷியின் ஸூத்ரம். 'யதோऽப்யுதய நிஶ்ரேயஸ ஸித்தி: ஸ தர்ம:' என்று, கௌதம மஹரிஷி தர்மலக்ஷணம் கூறுகிறார். இந்த தர்மம் ஒன்றே. எல்லாச் ச்ரேயஸ்ஸுகளுக்கும் மூலகாரணம். இப்பொருளைக் கருதியே அபியுக்தர்கள் 'தர்ம: ஶ்ருதோ வா த்ருஷ்டோ வா ஸ்ம்ருதோ வா கீர்த்திதோ வா। அநுமோதிதோ வா ராஜேந்த்ர புநாதி [illegible] ஸதா [illegible]।' என்று பகன்றனர். இதற்குப்பொருள், வேந்தர்களுள் சிறந்தவரே! தர்மம் காதால் கேழ்க்கப்பட்டாலும் பார்க்கப்பட்டாலும் நினைக்கப்பட்டாலும் சொல்லப்பட்டாலும் அநுமோதிக்கப்பட்டாலும் மூவுலகங்களையும் எப்பொழுதும் பாவனமாகச் செய்கிறது என்று.] தர்மம் கெடுக்கப்பட்டால் உலகம் கெடும். தர்மம் பாதுகார்க்கப்பட்டால் உலகம் அனைத்தும் பாதுகார்க்கப்படும். ஆதலால் தர்மத்தை நாம்விட்டு அகலக்கூடாது. தர்மம் நம்மை ஹிம்ஸிக்காதிருப்பதற்காக நாம் தர்மத்தை ஹிம்ஸிக்கலாகாது. என்று தார்மிகர்கள் உத்கோஷிக்கின்றனர். இந்த தர்மத்தில் புராணம் நியாயம் மீமாம்ஸை முதலிய பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்களும் பிரமாணம். இந்த தர்மத்திற்கு க

ரகஹேதுக்களும் ஜ்ஞாபகஹேதுக்களும் நிர்ணயஹேதுக்களும் யாஜ்ஞவல்க்ய மஹரிஷியினால் உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரகஹேதுக்களுக்கு அபவாதமும் ஆங்கு விரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த தர்மம் யுகபேதத்தால் வேறுபாடுள்ளது. இதை ஒரு விருஷபமாக வர்ணித்து, இந்த விருஷபத்திற்கு தபஸ், சௌசம், தயை, ஸத்தியம், இவைகளை நான்கு கால்களாக மஹாபாரதத்தில் வேதவ்யாஸ மஹரிஷி கூறிஇருக்கிறார்.

இந்த தர்மத்திற்கு எப்பொழுது வாட்டம் நேரிடுமோ அதர்மம்தலையெடுக்குமோ, அப்பொழுதே ஜனனமரணமில்லாத பரமாத்மாவானவர் தன் ஸங்கல்பத்தால் உலகத்தில் அவதரிக்கிறார். கர்மவச்யர்களான நம்முடைய பிறப்புப்போலன்றிக்கே, தன் ஸங்கல்பத்தாலே பரமபுருஷன் தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்காகவும் ஸாதுக்களைக் காப்பதற்காகவும் துஷ்டர்களை ஸம்ஹரிப்பதற்காகவும் சுத்தஸத்துவ ஸ்வரூபியாக அவதரிக்கிறான். இதற்கு நியந்தா ஸ்ரீமன் நாராயணனே. இதுகாறு கூறப்பட்டது அனைத்தும் ஸாத்திய தர்மத்தைப்பற்றியது.

'அலௌகிக ச்ரேயஸ்ஸாதனம் தர்ம:' என்கிற தர்மலக்ஷணம் பொருந்தியிருப்பதுபற்றி பகவானே தர்மமென்றும் கூறப்படுகிறார். ஆனால் விசேஷமுண்டு. பகவான் ஸித்ததர்மம். மற்றவைகள் புருஷர்களுடைய பிரயத்தினத்தினால் ஸாதிக்கத்தக்கதாக இருப்பதால் ஸாத்தியதர்மங்கள். ஸத்யவதனம் தர்மாசரணம் முதலியவை ஸாமான்யதர்மங்கள். வர்ணாசிரம தர்மங்கள் முதலியதெல்லாம் விசேஷதர்மங்கள். பின்னும் இந்த தர்மமானது ச்ரௌதமென்றும் ஸ்மார்த்தமென்றும் பிரிவுபட்டிருப்பதுடன் ஸ்மார்த்தத்திலும் வர்ணதர்மம் ஆச்ரமதர்மம் வர்ணாசிரமதர்மம் முதலியவைகையால் பலவகைப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த தர்மத்தை உள்ளபடிதான் அனுஷ்டித்துக் காட்டி உலகத்தோரைச் அவ்வண்ணமே அனுஷ்டிப்பிப்பதற்காகவே அவதரித்த ஸ்ரீராமபிரான் தேவதைகளின் சரணாகதிக்கு இணங்கி தன்னால் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியிலும் பக்தர்களுக்கு வரதானம் செய்வதிலும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சதுர்முகனுடைய வாக்குக்கும் குறைவின்றி தார்மிகோத்தமரான தசரதசக்கிரவர்த்திக்குப் புதல்வனாகத் தோன்றி மாத்ருவாக்ய பரிபாலனம் பித்ருவாக்ய பரிபாலனம், ஏகதார வ்ரதம், தீனஸம்ரக்ஷணம், ஸத்யஸந்தத்வம், ஆச்ரித ரக்ஷணம், லோகாபவாதபயம் முதலிய தர்மங்களை உள்ளது உள்ளபடி

அனுஷ்டித்து தர்மபிரதானமான த்ரேதா யுகத்தில் தர்மத்தை தழைக்கச் செய்தார். தர்மத்வேஷிகளான கரதூஷணத்ரிசிரஸ்ஸுகள் ராவண கும்பகர்ண மேகநாதர்கள் விராதகபந்த மாரீச ஸுபாஹுக்கள் மற்றும் கோடிக் கணக்கான அரக்கர்கள் அனைவரும் மண்ணுலகை இழந்து விண்ணுலகேகும்படிசெய்து பூபாரத்தையும் தீர்த்தார். இந்த ராமாவதாரம் பூர்ணாவதாரமென்றே மஹான்கள் சொல்லுகிறார்கள் இவர் திவ்யா திவ்யநாயகன். அதாவது பகவான்செய்வது முழுவதும் தேவகார்யம். ஆகிலும் இதை மற்ற மானிடர்கள் அறியாவண்ணம் மனுஷ்ய பாவனையைச் செய்து மனுஷ்யன்போல் நடித்து தன்னுடைய பரத்வத்தை மறைத்துவந்தார். இந்த ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவர்களான மஹரிஷிகள் ஸ்ரீராமபிரானை உள்ளபடி எடுத்துத் துதிசெய்யும் தருணத்தில் பகவான் '[illegible]' என்று மறுமொழி உரைத்திருக்கிறார். இந்த பகவானுடைய மறுமொழியே இதில் ஸாக்ஷ்யம் - ஒருவிதத்தாலும் தோஷம் சொல்ல முடியாத இந்த அவதாரத்திற்கூட சில அறிவீனர்கள் குற்றங்கூற முன்வருகின்றனர் - அதாவது '[illegible]' என்கிற வசனத்தின்படி எவ்விதத்தாலும் சிறப்புற்ற பகவான்தான் அவதரித்ததற்குக் காரணம் யாதெனில் தன்னுடைய ஸர்வோத்தமமான அனுஷ்டானத்தால் உலகத்தோரை தர்மானுஷ்டானத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கச்செய்தலே - அவ்வாறு இருக்க அதற்கு விருத்தமாக ரணவீரனான ஸ்ரீராமபிரான் தாடகை என்கிற ஸ்திரீஹத்தையையும், மறைந்து வாலிவதத்தையும், காயுத்தத்தில் பின்வாங்குதலையும் செய்தாரே அது ஏற்குமோ வென்று. ஸர்வஜ்ஞனும் யோகேவரனும் குன்றெடுத்துக்குடைபிடித் தவரும் விச்வரூபத்தைக்காட்டியவரும், திருவாழியைக் கையிலேந்தியவரும் வெகுகாலத்துக்குமுன் ம்ருதனான குருபுத்திரனை லோகாந்தரத்தினின்று மீட்டுக்கொண்டுவந்து குருதக்ஷிணை கொடுத்தவருமான ஸ்ரீகண்ணபிரானிடத்தில் கூட குற்றம்குறைகளைக் கூறத் துணிந்துள்ள ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு மனுஷ்யபாவனை பண்ணி ஸ்ரீராமபிரானைக் குற்றத்துக்கு உள்ளாக்குவது ஒருபாரமோ:

இதைக்கருதியே கவிகள் '[illegible] ।
[illegible] ॥"
என்று கூறினார்கள். ஸ்ரீவேங்கடேசகண்டாவதார ஸ்வரூபியான ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகனும்,

"[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥"

என்று நிர்வேதத்தைக்காட்டி மூடஜனங்கள் விஷயத்தில் மனவருத்த முற்றார் - ஸ்ரீராமபிரான்மீது ஏற்பட்டிருக்கிற இம்மூன்று குற்றங்களுக்குள் சிலதுகள் ஸமாதானஞ் செய்யத்தக்கதாக இருந்தபோதிலும் வாலியைக்கொன்ற விஷயத்தில் மாத்திரம் ஸ்ரீராமபிரான் குற்றவாளியே - எவ்வித ஸமாதானமும் இது விஷயத்தில் பொருத்தமுள்ளதாக ஆகாது. வாலியே நேரில் பல காரணங்களைக்கூறி நீர் இப்படி மறைந்திருந்து என்னை வதம் செய்யலாமா' என்று கேட்குந்தருணத்தில் ஸ்ரீராமபிரானே ஒருவித ஸமாதானமும் தக்கபடி சொல்லமுடியாமல் திகைத்திருக்கிறார். இது விஷயத்தில் கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் வாலிவதகட்டத்தில் ஸ்ரீராமனுக்கும் வாலிக்கும் நடந்தஸம்வாதத்தை ஏற்றக்குறைவின்றி பகன்றிருக்கிற ஸ்ரீவால்மீகிமஹரிஷியின் வசனங்கவனிக்கத்தக்கதென்று இப்படிப்பட்ட குருக்திகளை எங்கும் தடையின்றி உபந்யஸிக்கிற துஷ்டர்களுடைய ஸ்வபாவத்தைக்கருதியே பவபூதியும் உத்தரராமசரித நாடகத்தில்,

"[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥"

என்று ஸவிநயமாஜ்ஞீகரித்து மொழிந்திருக்கிறார். வாலியின் வினாக்களுக்கு ஸ்ரீராமபிரான் அளித்த உத்தரம் பொருத்தமுள்ளதா பொருந்தாததா என்பது ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தை ஸேவித்தவர்களுக்கு நன்குவிளங்கும். ஸ்தூலத்ருஷ்டிகளுக்குவாஸ்தவார்த்தம் எக்காலத்திலும் விளங்காது. மனதை தடஸ்தமாக வைத்துக்கொண்டு கிரந்தத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்கு தத்வம் எளிதில் புலப்படும். கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் வாலிவத ப்ரகரணத்தில் வாலியினுடைய பற்பல வினாக்களுக்கு பரமபுருஷன் பலவிதமாக உத்தரமளித்திருக்கிறார். அவற்றுள் '[illegible] ।
[illegible] ।' என்பது முக்கியமானது - இதன் பொருள் யாதெனில் - [illegible]

186757

திரியமாக இருக்கிற தர்மமானது ஸத்துக்களால்கூட எவ்விதத்தாலும் அறிய முடியாதது. அல்லது ஸத்துக்களுடைய தர்மமானது நுட்பமாயுள்ளது. எவ்விதத்தாலும் அறிய அரிதானது. எல்லா பிராணிகளுடையவும் உள்ளத்தில் குடிகொண்டிருக்கிற பரமாத்மா அந்த அந்தபிராணிகளுடைய சுபாசுபங்களை அறிகிறான் - இந்த சுலோகத்திற்கு வேறுவிதமாகவும் க்ருதமுகர்கள் பொருள் கூறுகின்றனர். அதாவது ஸத்புருஷர்களுடைய ஸூக்ஷ்மமான தர்மமானது நல்லகுருக்களின் உபதேசத்தாலுண்டான ஞானஸம்பத்துள்ளவர்களால் நுட்பமாகப்பார்த்து அறியத்தக்கது. உத்தரார்த்தம் முன்போலவே - இந்த ஒரு சுலோகத்தால் ஸ்ரீராமபிரான் வாலியின் எல்லாப்ரச்னங்களுக்கும் தக்க உத்தரமளித்ததாக மஹான்கள் கூறுகின்றனர். ஆதலால் இந்த சுலோகத்திலுள்ள ஸூக்ஷ்மபதத்தால் விவக்ஷிக்கப்பட்டுள்ள கம்பீரமான அர்த்தங்களே ஊஹிக்கத்தக்கவைகள் - அவைகளே வாலியின் வாக்பந்தன மந்திரங்கள் - ஸூக்ஷ்ம தர்மங்கள் கம்பீர ஹ்ருதயமுள்ள சுருதிஸ்மிருதிகளில் நெடுங்காலம் பரிசயம்செய்து ஸத்குருக்களின் சுச்ருஷையைச் செய்து ஸம்ப்ரதாய கிரமமாக ரஹஸ்யார்த்தங்களைக் கேட்டறிந்தவர்களான மஹாப்ராஜ்ஞர்களுக்கே நிலமாம் - தர்மஸூக்ஷ்மம் துரவகாஹமென்பது யுக்தியே '[illegible]' என்று அபிஜ்ஞர்கள் பேசினர்கள் இதைக்கருதியே ஸ்ரீகிருஷ்ணத்வைபாயனமஹரிஷியும் '[illegible]' என்று அருளிச்செய்தார் - இந்த தாத்பர்யத்தினாலேயே

'[illegible] |
[illegible] ||'

என்று அபியுக்தர்கள் கூறினர்கள் இந்த சுலோகத்திலுள்ள ஸூக்ஷ்மதர்மசப்தங்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அர்த்தங்கள் வாலியின் வினாக்கள் அனைத்துக்கும் தக்க உத்தரங்களாக இருக்கவேண்டும்.

(இன்னும்வரும்)

ஆகையால் இது கொண்டு திருவயிந்தை மாநகருக்கு ஸ்ரீதேசிகாபிமானம் அதிகரித்திருக்குமென்னப்போகாது. ஸ்ரீதேசிகன் திருக்கையால் கட்டியருளிய திருக்கிணறு இருப்பதுபற்றி ஸ்ரீதேசிக பக்தர்கள் அதற்கு பஹுமானம் கொஞ்சம் அதிகம்செய்ய வேண்டியது ப்ராப்தமானதேயாம். பெருமாள் கோவிலில் அம்மாள் ஸ்ரீதேசிகனை அனுக்கிரஹித்த இடம் மறக்கக்கூடியதல்ல.

சில்பியை ஜயிக்கவேண்டி ஸ்ரீதேசிகன் தமது நூற்றேராவது திருநக்ஷத்ரமான கீலக வருஷத்தில் மார்கழிமீ ௩௨ வியாழக்கிழமை சுக்ல பஞ்சமி சு௦ - ௦ திருவோணம் கக - ௨௦ (கலி 4471. (கி. பி. 1372) சுபதினத்தில் தம்மைப்போலே ஒருதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை உகந்தருளப்பண்ணினது ப்ரஸித்தம். அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹம் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் இதுவரையில் நிர்விவாதமாகவும் ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நமாகவும் வெளியாயிருக்கவில்லை. இரண்டொரு வருஷமாக அந்த திவ்யமங்களவிக்கிரஹம் திருவயிந்திரபுரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதாக பிரதிபாதிக்கப்பட்டு, அதற்கென்று மார்கழிமீ திருநக்ஷத்திரத்தில் விசேஷஉத்ஸவம்கண்டருளப்பண்ணவும் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியார் ஸன்னிதி முன்பே திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீதேசிக திவ்யமங்கள விக்கிரஹம்தான் தாமாக உகந்தருளப்பண்ணியதென்று வெகுநாளாக திருவரங்கத் திருப்பதியிலுள்ள பாரமைகாந்தி விருத்தர்கள் அருளிச்செய்து போருவதுண்டு. அந்தஸன்னிதி ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தின் ஆதீனமாயிருப்பது காரணமாக அந்த ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் தவிர மற்றையோர் அங்கு பகுமானத்தைக் குறைக்கலானர்களென்றும் அதனால் அந்தப்ரவாதம் உபபலமில்லாது காலக்ரமத்தில் அடங்கிவிட்டதென்றும் தெரியவருகிறது.

திருமேனியை ஸ்ரீதேசிகன் உகந்தருளப் பண்ணுகிறதென்றும் பீடத்தை சிற்பி நிர்மாணம் செய்து ஸம்யோஜநம் செய்கிறதென்றும் பிரதம வியவஸ்தையாய், சிற்பி தான் நிர்மித்த பீடத்தில் ஸ்ரீதேசிகன் உகந்தருளப்பண்ணின பிம்பத்தை ஸம்யோஜநம் செய்யப்புக்கு அது ஸரியாகாமையாலே பிம்பத்தில் தோஷமிருப்பதாக பிரமித்து கபோல தலத்தில் ஆயுதஸ்பர்சம் பண்ண அப்போதே ஸ்ரீதேசிகன் கபோலத்திலே ரக்தம் கசிந்ததென்றும், உடனே ஸ்ரீதேசிகன் பீடத்தில் தோஷமிருக்கிறதேயன்றி பிம்பத்தில் தோஷமில்லையென்று காட்டி அவன் பிரமத்தை வாரணம் செய்தருளி அதே பீடத்தில் அந்த பிம்பத்தைச் சரிப்படுத்தி ஸம்யோஜனம் செய்தருளினாரென்றும் ஐதிஹ்யம் பிரஸித்தம்.

பெருமாள் கோவிலில் ஸ்ரீதேசிகன் திருவவதார ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் திருக்கபோலத்தில் ஆயுத வடுவும் பீடம் விஷம ஸம்யோஜிதம் என்று ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணக்கூடியபடியும் இருப்பதை எல்லோரும் ஸேவித்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீதேசிகன் (அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹம்) ஸ்ரீதேசிகன் வருஷ திருநக்ஷத்திரத்தினன்று திருவத்திகிரி மேல் எழுந்தருளி பேரருளாளன் கர்ப்பகிருஹத்தில் பெரிய பெருமாள் மங்களாசாஸநம் செய்தருளும்போது திருமுகமண்டலத்தில் பனித்திவலைகள்போல் வேர்வை அரும்புகள் நிறைந்து ஸேவை ஸாதிப்பது என்கிற விசேஷம் இன்றளவாக ஸகல ஜனங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கிறது. இது எவ்விதத்தாலும் அபந்ஹவம் செய்யமுடியாத விஷயம். ஸ்ரீதேசிகன் ஆழ்வார் வேதிகையில் எழுந்தருளியிருந்து தீர்த்தம் திருப்பரியட்டம் திருப்பவித்திரம் திருப்பீதகவாடை திருமாலை திருத்துழாய் சாற்றுப்படி வெகுமானம் பெற்று ஸ்தோத்திரம் பிரபந்தம் அநுஸந்தானமாய் கச்சிவாய்த்தான் மண்டபத்தில் எழுந்தருளும் வரையில் அந்த ஸ்வேத பிந்து விலாஸம் ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மார்கழி மாஸத்துத் திருநக்ஷத்ர உத்ஸவம் வெகுநாள் பெருமாள் கோவிலில் விசேஷ விபவமாய் நடந்துவந்தது. இதுகளைக்கொண்டு அவதாரஸ்தலத்து ஸ்ரீதேசிகன் திவ்யமங்கள விக்ரஹமே தாமாக உகந்தருளப்பண்ணினதென்று மஹான்கள் பலர் அருளிச்செய்தது பரம்பரையாகக் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தஸ்தலத்தில் விரோதிகளுடைய உபப்லவம் அதிகமாயிருப்பதுபற்றி அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஸ்ரீதேசிகன் உகந்தருளப்பண்ணினதாக அங்கீகரிக்க முடியாதென்று சிலர் அருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். விபவாவதாரத்தில் இருந்த ப்ரக்ஷோபம்போலே அர்ச்சாவதாரத்திலும் இருப்பதே ஸ்ரீதேசிகன் உகந்தருளப் பண்ணினது என்பதற்கு ஸாதகப்ரமாணமென்று சில ஸாத்விகர்கள் திருவுள்ளமாயருளுகிறார்கள்.

இவ்விஷயத்தில் அவரவர்கள் அபிமானத்தின் மிகுதியைக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் சக்தியைக் காட்டி எழுதவுருப்பட்டார்களாகில் தத்துவ நிச்சயத்திற்கு வழியில்லையாய்விடும். ஆகவே நாம் இவ்வம்சத்தில் தடஸ்தர்களாய் நின்று விடலாமென்ம். திருவயிந்திரபுரத்தில் ஸ்ரீதேசிகன் விசேஷமாக விபவங்கள் கண்டருளுகிறாரென்று ஒருவர் சொன்னால் விசேஷமொன்றுமில்லையே என்று மற்றொருவர் சொல்லவும், அவர் விசேஷமென்று நிரூபித்ததையே மற்றவர் விசேஷமல்லவென்று நிர்த்தாரணம் செய்யவுமாம்படி யுக்தி வாதங்களைப்பரப்பி உண்மை அடியிலே போய் மறைந்துவிடும்படி செய்யும் ஸ்வபாவத்தை நம்மவர்கள் கைவிட்டு அபிநிவேசம் கொஞ்சமுமில்லாமல் தத்வ நிருபணம் பண்ணிக்கொடுக்க உருப்பட வேண்டியது முக்கியமான கடமையாயிருக்கிறது.

கூரத்தாழ்வான் திருவத்தியூர் அருளாளனை தேவர் பிரானென்றும், வரந்தரும் பெருமாள் என்றும், அத்திகிரி நாதனென்றும், வேழநாதனென்றும் அழைத்தருளுகிறார். ஸ்ரீதேசிகன் தேவபிரானென்று ஒருக்காலும் அழைக்கவில்லை. தெய்வநாயகனென்று அயிந்தைநகர் நாதனுக்கு அஸாதாரணமான திருநாமமாக ஒதுக்கிவைத்து விட்டார்போலும். அருளாளப் பெருமாளென்று வரந்தரும் பெருமாளென்றும் ப்ரணதார்த்தி ஹரனென்றும் வேழமலை யெம்பானுக்காக்கி யிருந்தார்.

இவ்விருதிவ்ய தேசத்தெம்பெருமான்களையும்பற்ற ஸ்ரீதேசிகனுடைய பாவநாப்ரகர்ஷத்தைப் பராமர்ச்சிக்கப் புகுவோம்.

ஸ்ரீதேசிகன் அயிந்தைநகர்நாதனை மங்களாசாஸனம் செய்தருளிய ப்ரபந்தங்களின் திருவவதாரம் இருக்கும் கிரமத்தைத்தாமே நவரத்னமாலையில் அருளிச்செய்திருப்பதால் அவ்விஷயத்தில் யாருக்கும் விவாதிக்க அவகாசமில்லை. அந்தக்கிரமமிருக்கும்படி.

1.	தேவநாயக பஞ்சாசத்து.	
2.	அச்யுத சதகம்.	
3.	மும்மணிக்கோவை, பா, ...	30
4.	பந்துப்பா ...	10
5.	கழற்பா ...	10
6.	அம்மானைப்பா ...	10
7.	ஊசற்பா ...	10
8.	ஏசற்பா ...	10
9.	நவரத்தினமாலை. ...	10

என்பதாம். இவற்றில் மும்மணிக்கோவையில் பின் இருபது பாட்டுக்களும் பந்துப்பா முதலாக ஏசற்பா அளவான ஐந்து பிரபந்தங்களும் நமது பாக்கியக் குறைவால் லுப்தங்களாய் விட்டன. அச்யுதசதகம் ப்ராகிருத பாஷையால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. "சிந்தைகவர் பிராகிருதம் நூறு கூறி" என்றும் '[illegible]' என்றும் அதன் அழகைத் தாமே அருளிச்செய்திருக்கிறார். ஸ்ரீதேசிகன் பல அம்சங்களில் பவபூதி மஹாகவியை அநுஸரிக்கிற திருவுள்ளமுடையவராகையால் அவர் "[illegible]" (இந்த அமைப்பு ஆச்சரியமானது.) "[illegible]" (அத்தியாச்சர்யமும் தீப்தியையுடையதும் ஆச்சர்யமான அமைப்பும் அழகும் மனோஹரத்வமு முடைய பிரகாணம் எங்காவது கண்டதுண்டா) என்றும் ஸாபிப்பிராயமாகக் கொண்டாடினதை அநுஸரித்து ஸ்ரீதேசிகன் இப்படி அருளிச்செய்தபடி.

பிராகிருத பாஷையில் அருளிச்செய்தமைக்கு ஹேதுவை.

" கவிதாஹம் கிம கவ ஸ்ருத்தீமணம் ஸளஹ்யவீராதிரம்
வ்யாமஸ ஸாமோஷாத்தீம ஸமக்ருதிநம ஸம்வஸம் ஸமநா
ஶோஹம்ஹ!
ஸேவம்ஸேவகேள மாம ஸாரஷதாம விஷ்யக்ரு யோஷீஸவது
யத்தம் வ்ராக்ருதஹாஷயா வ்ரமணயாம்ஶோதிதாஸவாஸ்யோகயக ॥"

என்று ஸ்ரீதேசிகசரித்திர நாடகத்தில் விண்ணப்பம் செய்துள்ளோம். (இவ்விஷயத்தில் இது தத்வார்த்தம் அதாவது கல்யாண குணாகரனும் அபாரஸௌந்தர்யசாலியும் பாக்கிய சாலிகளான புருஷர்களின் மநஸ்ஸை மோஹிப்பிப்பவனும் " இஷ்டதமனும் புருஷோத்தமனுமான அந்த வெம்பெருமானை ஸேவித்து ஸேவித்து இந்த ஆசார்யன்தான் புருஷனாயிருப்பதை மறந்து பெண்ணாகமாறி குணம் நிறைந்த பிராகிருத பஷையால் ஆனந்தமாக ஸ்தோத்திரம்செய்தார். இதுயுக்தமே) என்பது இதன்பொருள் இதன் முதல் ச்லோகம்.

" ணமஹ திகஸாண ணாஹம் ஸஞ்சம் ஷாஸாண கஞ்சகம் பிரஜோஹடு।
மஹூணஉதஸதரோஹம் கஹிஜண கமிராஸஹா கஜெக்கமஹடு ॥"

என்பதாம், " கருடநதியின் கரையில் பச்சிலை மரம்போல்பவரும் திருவயிந்திர புரத்து ஓஷதகிரிக்கு ஒரு கஜச்ரேஷ்டம் போல் வரும் நிலையான தேஜஸ்ஸையுடையவரும் அடியவர்க்கு மெய்யனும் அச்சுதனுமாகிய தெய்வநாயகனை அடிபணியுங்கள் " என்பது இதன்பொருள், " திருக்கண்டேன் " என்று முந்தற ஜகத்காரணத்வ ஸூசகமான லக்ஷ்மீபதித்வம் இதில் அநுஸந்திக்கப்படவில்லை யாகவே " திருவில்லாத்தேவரைத்தேரேல் மின்தேவு " என்றுய் விடுமோ என்று பயந்து நமத என்ன வேண்டிற்று.

இப்படி ஸஹதர்மசாரிணி ஸன்னிதான மில்லாமற்போகவே அவனது வடிவழகு காட்டில் காய்ந்த நிலாவாகப் போவதற்கு இருய்த்துத் தாம் நாயிகையாக இருந்து அநுபவிக்கலா மென்று ஆசைப்பட்டு அந்தத் துறையிலே ஸ்ரீதேசிகன் இழிந்தாரா யிருக்கும்.

பேருளாளப் பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்தருளும்போது " ஒருதக வுயர்ந்த திருமகளொளி மருவின் மன்றுமகலமும் " என்றும், " கமலஜமயிகநாவஸ்ரீ கஸ்மாவீ " (திருப்பாற்கடற்பாவை யென்றும் பொற்கொடிக்குக் கொழுகொம்பாகும் கற்பக மரமாயிருப்பவன்) என்றும் முதலடியிலே அருளிச்செய்தபடியாலே திருமகளோ டொருகாலும் பிரி

யாநாதனை பேரருளாளனுக்குத் தாம் நாயிகையாயிருந்து அபேக்ஷிக்கவும் இடமில்லையா யிருந்தது. முற்றூட்டாக அநுபவிப்பதிலுள்ள ரஸாதிரேகம் பங்கிடாக அநுபவிப்பதிலிராதென்பது ஸர்வவிதிதமான விஷயமன்றோ.

ஆனல் ஆழ்வார்களின் அநுபவ பரீவாஹமான பாசுரங்களில் பெரிய பிராட்டியாருடைய ஸத் ஸஹவாஸ மிருக்கச்செய்தே நாயிகாபாவா வேசம் சிலவிடங்களில் காணலா யிருக்கலாமானாலும், ஆகிலும் ' கொடிய வென்னெஞ்சம் அவனென்றே கிடக்கும் என்னைப்போலே அநுசயத்தோடு தலைக்கட்டுமா யிருந்தது. மடலூர உபக்ரமித்தது தூதுவிட்டது இவைபோன்ற பாவநா ப்ரகர்ஷங்களில் பிராட்டி ஸாந்நித்யம் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அகப்பொருள் துறை இலக்கணத்தையும் வடமொழிச்சுவையிலக்கணத்தையும் ஆராயுங்கால் ஒருதலைவனை ஒருதலைவி அநுபவிப்பதே இன்பச்சுவையென இனது விளங்கும்.

தேவநாயக பஞ்சாசத்து முதல் ச்லோகத்திலும் பிராட்டியின் சேர்த்தி அநுஸந்திக்கப்படவில்லை. கடைசியில்.

" ஜயவிபாய வஜெத கஸம் ஹஶிருதாஹீஷ ஷாநம்
ஸஹ ஸாஸிஜவாஸாஜெஷிநீஹ்ராம வஶாஹ்யாம்।
நஇவநதிவ ஶ்ருஹ்ந வாவாஶிம நதாநம
மாஸவஸிதிநஶுஜெவமஹநஹஸீவ தீவ்யு ॥"

(தெய்வநாயகா! கருடநதி ஸமீபத்தில் ஆச்ரிதர்களின் பாபங்களாம் கோரைக்காட்டையழித்துக்கொண்டு (மதஜலப்பெருக்குடன்) இஷ்டங்களை தானம் செய்துகொண்டு மலர்மகள் நிலமகளென்றும் இரண்டு பெடைகளோடு மதயானைபோலே விளையாடிக்கொண்டு ஸர்வோத்க்ருஷ்டராய் விளங்கக்கடவீர்.) என்று அருளிச்செய்ததிலும் லக்ஷ்மீ பூமி ஸாந்நித்யம் விதேய விசேஷணமாய் ஆசம்ஸாரூபமாக இருக்கிறது, ஸித்தாம்சமாக ஏற்படவில்லை.

மேலும்.

" கிங்காஸஞ்ச யமாம் தஹ ஸகம்ஹஜெஹிணி வீணாஸவாஹித்தம்ஸ
ஹணிக்ரு வாஜெண வேண உஹ்ஸ கஜவிகம் வ கணஉ வஸாகம்॥"

(அடியவர் மெய்யா! ஸரஸ்வதியின் மழலைச்சொல்லால் பாலனாகிய அடியேன் விண்ணப்பம் செய்யும் இந்த தேவரீருடைய ஸ்தோத்திரமானது கூட்டிலுள்ள கிளியின் வார்த்தைபோல திருவுள்ள வுகப்பையுண்டாக்கட்டும்.) என்று ப்ரார்த்திப்பதாக இருக்கிறது, இதே அபிப்ராயத்தோடு வரத

ராஜ பஞ்சாசத்தில் ஒரு ச்லோகம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதாவது.

“𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌧𑍀𑌨𑌵𑌾𑌚𑌾
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌰𑌦 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌮𑌞𑍍𑌜𑍂𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥”

(வரந்தரும் பெருமாளே ? தேவரீரால் கிடைத்த வாக்கினல். அடியேன் விண்ணப்பம் செய்யும் ஸ்தோத்ரம் தேவரீர் திருவுள்ளத்தை உகப்பிக்கிறதென்னும் அம்சம் ஆச்சரியமல்ல, கூண்டில் வைத்துவளர்க்கப்படும் கிளிகள் சொல்லும் மழலைச்சொற்கள் பழக்கிவைத்தவர்களின் மனதிற்கு இன்பமாயிருக்கிறதன்றோ.) என்பதாம்.

ஒன்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டியதாயிருந்தது. ஒன்று ஸித்தமாயிருந்தது. இவ்விரண்டிற்குமுள்ள வாசியை ஸஹ்ருதயர்கள் பராமர்சிப்பது. ஸ்ரீதேசிகன் தெய்வநாயகனது திருமேனியழகிலீடுபட்டு கேசாதிபாதம் வர்ணித்தருளிச் செய்தாப்போலே மற்ற எம்பெருமான்களை வர்ணிக்கவில்லையென்று சிலர் சொல்லக்கேட்டுள்ளோம். ஹஸ்திகிரி மஹாத்மியத்தில் ‘திருபரிதிசைந்த மகுடமும்’ என்கிற பாசுரம் இருப்பதை அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டவேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக,

“𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌂
𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌦𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌪𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌾𑌸𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌃 ।”

(வேழமலை நாயகனே! மனதிற்கும் தூரமாகிய தேவரீரது வடிவழகை இடைவிடாமல் அடியேன் அனுபவிக்கப்பெருவதால் பரமபத வாஸத்திலும் அடியேனுக்கு விருப்பமில்லை. இது ஸத்தியம் என்பதால் சபதம் செய்கிறேன்.) என்று பேரருளாளப் பெருமாளைப்பற்ற ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்திருப்பதை நினைக்கலுற்றால் இவ்விரு திவ்யதேசத் தெம்பெருமான்களில் யாருடைய வடிவழகில் ஸ்ரீதேசிகன் எப்படி ஆழங்கால் பட்டிருக்கிறாரென்பது தெரியாமல் போகாது.

“𑌅𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌯𑍌𑌵𑌨 [illegible]
[illegible] ।

[illegible]
[illegible] ॥”

(அயிந்தை நகராதிபதியே! அகுமாரயுவா வென்றும் தசையிலே நிலைபெற்று தேவரீருக்கு அபிமதமாய் அநுபவமாய் ஸ்வபாவிகமாய் அழகுடையதாய் இருக்கும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது நித்யமாகவும் நித்யஸூரி போக்யமாகவும் வேதங்களில் ஓதப்பட்டிருக்கிறது.) என்று தெய்வநாயகனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதைக் கவனித்துப் பராமர்சிக்கவேண்டும்.

அப்ராக்ருதமான தேச விசேஷத்திலே போய் நித்ய ஸூரிகளோடொக்க ஓலக்கமாக இருந்து அநுபவிக்க ஆசைப்படுகிற சுத்த சத்வமயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹஸேவையையும் ஒரு பொருளாக மதியாதபடி ஆழங்கால்படுத்திய பேரருளாளனது வடிவழகுக்கும் சாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு வர்ணிக்கப்பட்ட தெய்வநாயகனது வடிவழகுக்கும் ஸாம்யம் கொள்ளப்போகாதன்றோ ?

அயிந்தை நாதனல்லது மற்ற எம்பெருமான்களைப்பற்ற அருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரங்களில் விஷயங்களெல்லாம் எல்லா திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களுக்கும் ஸாதாரணங்களாகையாலே அது ஒரு அனுபவ பரீவாஹமாக மாட்டாதென்றும் தெய்வநாயகனை கேசாதிபாதம் ஸ்துதித்தருளிச் செய்திருப்பதுப்பற்றி அது அந்ய ஸாதாரணமாய் தத்தேகாநுபரீவாஹமாயிருக்குமென்றும் சொல்லுவாருமுண்டு. அச்சுத சதகத்தில் பன்னிரண்டு பதின்மூன்று சுலோகங்களும் தேவநாயக பஞ்சாசத்தில் இருபத்தெட்டு இருபத்தொன்பது சுலோகங்களும் மாத்திரமே கேசாதிபாதவர்ணனமாயிருக்கக் காண்கிறது. மற்றவை ஸர்வ பகவத் திவ்யமங்கள விக்ரஹஸாதாரணமான ஸ்தோத்திரமேயாம். அந்தத் திருமேனி வர்ணனத்திலும் அனேகம் அப்படி ஸர்வார்ச்சாவதார ஸாதாரணமே.

தேவநாயக பஞ்சாசத்தில்,

“𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌷𑍁 ।
[illegible]
[illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌨𑌾𑌯𑌕 𑌕𑌿𑌂 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌃 ॥”

(தெய்வநாயக! ப்ரஹ்லாதாழ்வான், திருவான்கூட்டம், கஜேந்திராழ்வான், பரீக்ஷித்து முதலியவர்கள் அவ்வவ ஆபத்துக்களில் தேவரீரால் ரக்ஷிக்

கப்பட்டவர்களன்றோ. அவற்றையெல்லாம் ஒரு தட்டாகவும் அடியேனை ரக்ஷிப்பதை ஒரு தட்டாகவும் வைத்து, எது பெரியதோ நிறுத்துப் பார்ப்பீராக.) என்று ப்ரார்த்தனையாக அருளிச்செய்திருப்பதும், வரதராஜ பஞ்சாசத்தில்,

“[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥”

(வேழநாயகனே! தேவரீர் அதே தேவரீர், தேவரீருடைய வாஹனமும் அதே வேகமுடையவர், திருவாழியும் அதுவே, அடியேனும் ரக்ஷிக்கப் படவேண்டியவன், தேவரீர் எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் பொதுவானவர், ஆகையால் ஆனையென்றும் மனுஷ்யனென்றும் காணப்படும் பேதத்தைப் பற்றி விசேஷமில்லை.) என்று நிஸ்ஸம்சயமாக ஸித்தவத்கரித்து அருளிச்செய்திருப்பதும் விமர்சிக்கத்தக்கது. அது ப்ரார்த்தனாதசையென்று இது நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தான தசையென்றும் ஸ்பஷ்டமாகிறதே.

“[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥”

(அச்சுதா! அடியேனது வினைகளாகிய இரு விலங்குகளையும் ப்ரியாப்ரியவிஷயத்தில் ஆக்கி பயங்கரமாகிய இந்த சரீரமென்கிற சிறைக்கூடத்தினின்றும் எப்போ வெளியாக்கப்போகிறாய்?) என்று துடங்கி பர்வ க்ரமங்களையெல்லாம் எப்போதோ எப்போதோ என்று ஆசம்ஸித்துக் கொண்டிருக்கிற அச்சுத சதகத்தின்படிக்கும்,

“[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥”

(ஆனைநாயகனே! அடியேன் நல்வினை தீவினை விலங்குகள் கழியப்பெற்று வழி நடத்தும் முதலிகளால் வழி நடத்தப்பட்டு ஸ்வதந்த்ர தாஸனாகி ஸ்வபாவ ஸித்தமான மஹாதிகாரத்தை அடைவேன்.) நிர்ப்பரத்வாநு

அவ்வழியாலே ஆதிவாஹிகர்கள் நடத்தப் போய் சந்த்ரனைக் கிட்டும். தூமாதிமார்க்கத்தில் சொன்ன சந்த்ரப்ராப்தி ஸ்வர்க்கத்தில் சரீர விசேஷ ப்ராப்திக்காகச் சொல்லிற்று. தக்ஷிணாயந ம்ருதனை [illegible]வுக்கு ந்யாஸவித்யையில் சொன்ன சந்த்ரஸாயுஜ்யம் உத்தராயண ம்ருதனுடைய ஸூர்யஸாயுஜ்யம்போலே விஶ்ரம

னுடைய த்வாரம்போலே இருக்கும் என்றபடி. விசேஷிதமாயிற்று - விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

‘அவ்வழியாலே’ என்றது மேல் ‘போய்’ என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது. கிட்டும் - சேருவன். தூமாதி மார்க்கத்திலும் சந்திரனை அடைவது சொல்லப் பட்டிருப்பதினால் இந்த இரண்டு மார்க்கங்களும் கடைசியில் ஒரே இடத்தில் சேருவதைப்போல் இருக்கிறதே என்கிற சங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—‘தூமாதி’ என்றாரம்பித்து. ‘தூமாதிமார்க்கம்’ மாவது தூமம் (புகை), ராத்திரி, க்ருஷ்ணபக்ஷம், முதலியவைகளின் வழியாக ஸ்வர்க்கம் முதலிய மற்ற இடங்களுக்குப் போகும் மார்க்கம். ஸ்வர்க்கத்தில் சரீரவிசேஷப்ராப்திக்காக - இந்த ஸ்தூல சரீரத்தில் நின்றும் புறப்படும்பொழுது இவனோடு சேர்ந்திருக்கிற பஞ்சபூதங்களின் ஸூக்ஷ்மாம்சங்கள் சந்திரனுடைய கிரணங்களினால் வ்ருத்தி செய்யப்பட்டு தேவாதிசரீரங்கள் ஆகின்றன, அப்படி ஆவதற்காக என்றபடி. அர்ச்சிராதிகதியில் செல்லுமவனுக்கு அப்படிப்பட்ட விசேஷ சரீரத்தை அடைவதற்காகவல்ல என்றறியத் தக்கது. மோக்ஷத்திற்குப்போகும் எல்லோருக்கும் சந்திரனை அடைவது துல்யமாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் தைத்திரீயத்தில் ந்யாஸவித்யையின் பலத்தை நிரூபிக்கும் இடத்தில் ‘எவன் தக்ஷிணாயனத்தில் மரணமடைகிறானோ அவன் பித்ருக்களின் மஹிமையை அடைந்து சந்திரனுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடைகிறான்’ என்று தக்ஷிணாயனத்தில் மரணமடைந்தவனைப்பற்றித் தனித்துச் சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் என்ன என்னில், அருளிச் செய்கிறார்—‘தக்ஷிணாயந’ என்றாரம்பித்து. ம்ருதனை - மரண மடைந்தவனை. ந்யாஸவித்யையில் சொன்ன - ந்யாஸவித்யையின் பலத்தை நிரூபிக்கும் இடத்தில் சொல்லி யிருக்கிற. ‘ஸாயுஜ்ய’ மாவது இருவரும் ஒரே விதமான ஸுகத்தை அனுபவிக்கை. கீழ் நிரூபித்த ப்ரமாணங்களினால் மோக்ஷத்திற்குப்போகிற எல்லோருக்கும் ஸூர்யன் வழியாகவே போகவேண்டுமென்று ஏற்பட்டிருக்கும் பொழுது உத்தராயணத்தில் மரணமடைந்தவன் ஸூர்ய ஸாயுஜ்யம் அடைகிறான் என்று சொல்லியிருப்பது அங்கு கொஞ்சகாலம் இளைப்பாறுகிறான் என்பதைச் சொல்லுகிறது என்பதைப்போல சந்திர ஸாயுஜ்யமும் அங்கு விச்ரமத்தை அடைவதற்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றறியத்தக்கது. விஶ்ரமம் - இளைப்பாறுதல். ஆதிவாஹி

விசேஷாச்ரயம். இங்கு ஆதிவாஹிகரிலொருவரான வருணனுடைய ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

வருணன் வழி நடத்த துந்துபிநிர்ஹ்ராதம்போலே யிருப்பதொரு வழியாலே மேலே போமளவில் வித்யுதபிமாநி தேவதை வந்தெதிர் கொண்டு வழி நடத்தும். வைத்யுதன் தன்னையே அமாநவனென்றும், அவன் தானே ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்றும் ச்ருதிகள் சொல்லுகையாலே வித்யுத்தோடு உண்டான துவக்கையும் தன்னுடைய ஆகந்துகத்வத்தையு மிடமாகக் கொண்டு வந்த வருணனும், அவன் பின்னே அடையுண்ட இந்திரனும், ப்ரஜாபதியும் அமாநவன் நடத்து

கரில் ஒருவரான - அக்னிமுதல் நிரூபிக்கப்பட்ட ஆதிவாஹிகர்களுள் ஒருவனை.

துந்துபிநிர்ஹ்ராதம்போலே - துந்துபி வாத்யத்தின் த்வாரம்போல. **வித்யுதபிமாநிதேவதை** - மின்னலுக்கு அபிமானியான தேவதை. **ப்ராபிக்கும்** - அடைவிக்கும். சில ச்ருதிகளில் அமானவனுக்குப் பிறகு வருணன், இந்திரன், ப்ராஜாபதி இவர்கள் வழி நடத்தி வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறதே என்னில், அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்— '**வைத்யுதன்**' என்றாரம்பித்து. '**ச்ருதிகள்**' என்றது சாந்தோக்யத்தில் சொல்லப்படும் 'சந்திரன் இடத்தில் இருந்து வைத்யுதனை அடைகிறான், அந்தப் புருஷன் தான் அமானவன், அவன் இவனை ப்ரும்மத்தை அடைவிக்கிறான்' என்றிவை முதலியவைகள் என்றபடி. **துவக்கு** - ஸம்பந்தம், மின்னலுக்கும் வருணனுக்கும் உண்டான ஸம்பந்தம் என்றபடி. மின்னலுக்கும், மழைக்கு அபிமானிதேவதையான வருணனுக்கும் ஸம்பந்தம் ப்ரஸித்தமிறே. இத்தால் 1'**தடிதோऽதி வருண: ஸம்பந்தாத்**' என்கிற ஸூத்திரம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டதாகிறது. '**தன்னுடைய ஆகந்துகத்வத்தையும்**' என்றது ஸம்பந்தம் மாத்திரம் காரணமாகில் மின்னலுக்கு முன்பு ஏன் வருணன் வரக்கூடாது என்னில் '**ஆகந்துகாநாமந்தே நிவேச:**' (நடுவில் வருகிறவர்களுக்குக் கடைசியில் இடம் கொடுக்கவேண்டும்) என்கிற ந்யாயத்தினால் தனக்கு வேறு இடத்தில் இடம் கொடுக்க அவகாசம் இல்லாமையினாலே அமானவனுக்குப் பிறகு வருணன் இருக்கவேண்டும் என்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது என்றபடி. **அடையுண்ட** - அடைக்கப்பட்ட, அதாவது இந்திரனுக்கும் ப்ராஜாபதிக்கும் வேறு இடம் இல்லாமையினால் அமானவன் தான் நடத்துகிற வழியில் வருணனுக்கு இடம் கொடுத்தமையினால் அவன் பின்னோடுவந்த மற்ற இருவர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கிறான் என்றபடி. '**நடத்துகிறவழியில்**' என்பதினால் அமான

---

1. மின்னலுக்குப் பிறகு வருணன் அழைத்துக் கொண்டு போகிறான், மின்னலுக்கும் வருணனுக்கும் மேகத்தில் வஸிக்கும் ஸம்பந்தம் இருக்கிறபடியினால்.

கிற வழியில் தந்த மெல்லை யளவே ஸஹகாரிகளாய்க் கொண்டு வழி நடத்துவார்கள். அமாநவனுடைய முக்யத்வம் வ்யவதாநஸஹமென்கிற பாஷ்யம் வருணாதிகள் அநுக்ராஹகரென்கையாலே அநுக்ராஹகாந்வயமாத்ரத்திலே தாத்பர்யம். ஒரு ச்ருதியிலே அமாநவனென்றும் வேறொரு ச்ருதியில் மாநவனென்றும் சொல்லப்பட்டவர்களில் முற்பட அமாநவனும் பிற்பட மாநவனும் வழி நடத்துவார்களென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். க்ரமநியாமகம் த்வைவித்யமாகையாலே விகல்பமாதல் ஸமுச்சயமாதலென்றுஞ் சிலர் கொள்ளப் பார்ப்பார்கள். விகல்பதோஷாதிகளைப் பார்த்து ஒருவருக்கிரண்டு பேரென்று

வனே ப்ரதானனாயிருந்து ப்ரும்ம ப்ராப்திவரையில் வழி நடத்துகிறான், வருணன், இந்திரன், ப்ரஜாபதி, இவர்கள் தங்கள் தங்கள் எல்லைகள் வரையில் அமானவனுடன்கூட இருந்து வழி நடத்துகிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. **ஸஹகாரிகளாய்** - ஒத்தாசை செய்யுமவர்களாய். 1 '**ததச்ச அமாநவஸ்ய முக்யத்வம் வ்யவதாநஸஹித்வமப்யேதே**' என்று ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டிருக்க இங்கு அமானவனே நேரில் வழி நடத்துகிறான் என்று அருளிச் செய்திருப்பது அத்துடன் விரோதியாதோ என்ன ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்- '**அமாநவனுடைய**' என்றாரம்பித்து. '**அநுக்ராஹகர்** என்கையாலே' என்றது இதற்குமேல் ஆதிவாஹிகாதிகரணத்தில் 2 '**வருணாதயஸ்து அநுக்ராஹகா: இதி தேஷாமப்யாதிவாஹிகத்வமேவ விஷ்ணு தவ**' என்று அமானவனே ப்ரும்மப்ராப்தி வரையில் நடத்துகிறான், இவர்கள் ஒத்தாசை செய்கிறவர்கள் என்றும், '**வைத்யுதேநைவ ததஸ் தச்ச்ருதே:**' என்கிற ஸூத்திரத்தின் பாஷ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே '**வ்யவதாநஸஹம்**' என்பதற்கு ஒத்தாசை செய்யும் வருணாதிகளின் வ்யவதானத்தை மாத்திரம் பொறுத்துக் கொள்ளுவது என்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமே ஒழிய அமானவன் இல்லாமல் வருணாதிகள் வழி நடத்துகிறார்கள் என்பதில் தாத்பர்யம் இல்லை என்றபடி. '**ஒரு ச்ருதியிலே**' என்றது சாந்தோக்யத்திலே என்றபடி. '**வேறு ஒரு ச்ருதியிலே**' என்றது ப்ருஹதாரண்யகத்திலே என்றபடி. **க்ரமநியாமகம்** - முன்பின் என்கிற க்ரமம் சொல்லுவதற்கு காரணமான ப்ரமாணம். **ஸமுச்சயம்** - சேர்த்துச் சொல்லுதல். **விகல்பதோஷாதிகளை** - மீமாம்ஸகர்களினால்

---

1. ஆகையினால் அமானவன் அழைத்துக் கொண்டு போகிறான் என்பது மற்றவர்களையும் ஸஹாயமாய் வைத்துக்கொண்டு போவதையும் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறது என்றறியப்படுகிறது.

2. வருணன் முதலியவர்கள் அமானவனுக்கு ஒத்தாசை செய்கிறவர்களாகையினால் ஆதிவாஹிகர்கள் என்கிற ஆகாரத்தில் ஸம்பந்தம் உண்டு.

சிலர் சொல்லுவார்கள். இங்கே ஶாஸ்த்ராதிகளையும் 1 'அக்நிரஹஶ் ஶுக்லபக்ஷ:', 2 'அக்நேரஹ்ந: ஸிதபக்ஷாத்' இத்யாதிகளான ப்ராசாம் க்ரந்தங்களையும் அநுஸந்திப்பது. அமாநவனான புருஷன் வந்து வைத்யுதன் பக்கலினின்றும் ப்ரஹ்மலோகம் ஏறக்கொண்டு போமென்று ஶ்ருதி சொன்னது 3 'வைத்யுதேநைவ ததஸ்தச்ச்ருதே:' என்கிற ஸூத்ராநுஸாரமாக ஸ்தாநத்வயகல்பநாதிகளாலே நிர்வஹிக்கலாம். இதனால் அக்கரையில் அமாநவனைச் சொன்ன ஸம்ஹிதைக்கும் விரோதமில்லை. இவ் வஹ்ந்யாதி தேவதைகளெல்லாம் கர்மவிஶேஷங்களாலே பதம் பெற்ற இந்த்ராதி தேவதைகளென்றும், அமாநவனை நித்யஸூரிகளிலே ஒருவனாக விசைத்துக் கீழுள்ளாரை கர்மவஶ்யரென்

விகல்பத்திற்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் எட்டுவிதமான தோஷங்களை. இங்கே-இரண்டுவிதமாக நிர்வாஹம் செய்யும் இடத்தில். **அக்நி:** - அக்னி, **அஹஸ்** - பகல், **ஶுக்லபக்ஷ** - சுக்லபக்ஷம். **அக்நி:** - அக்னி, **அஹ:** - பகல், **ஸிதபக்ஷாத்** - ஶுக்லபக்ஷம். **ப்ராசாம்** - பூர்வர்களினுடைய. **தத:** - அந்த அமானவனுக்கு மேல், **வைத்யுதேநைவ** - வைத்யுதன் என்கிற பெயரையுடைய அந்தஅமானவனாலேயே ப்ரும்மப்ராப்தி வரையில்அழைத்துக் கொண்டு போகப்படுகிறான், **தச்ச்ருதே:** - அப்படியே ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால். **ஸ்தாநத்வயகல்பநாதி**களாலே - பரமபதத்தில் கொஞ்சம் தூரம் வரையில் அமானவனும் அதற்குப் பிறகு மாநஸன் என்றும் கல்பிப்பதினாலே. இதனால் - பரமபதத்திலேயே இருவர்களுக்கும் வழி நடத்துவார்கள் என்பதினால். அக்கரையில் - விரஜாநதியின் அந்தப் பக்கத்துக் கரையில். **அமாநவனைச் சொன்ன**-அமானவன் தொடுகிறான் என்று சொன்ன. **கர்மவிஶேஷங்களாலே** - ஸுக்ருத கர்மங்களின் பலமாக. **பதம்** - அந்த அக்னி இந்திரன் முதலிய ஸ்தானங்களை. 'எல்லாம்' என்பதினால் அமானவனும் கர்மவஶ்யனாய் ஒரு ஸுக்ருத விஶேஷத்தாலே ப்ரும்மத்தை அடையும் வரையில் அழைத்துப் போகும்படியான பதவியைப் பெற்றான் என்பது த்யோதிதம். '**அமாநவனை**' இத்யாதி - அமானவன் ப்ரும்மத்தை அடைவிக்கிறான் என்று சொல்லி இருப்பதினாலே பரமபதத்தளவும் செல்லவேண்டியது அவஶ்யமாகையினாலும், கர்மவஶ்யருக்குப் பரமபதத்திற்குப் போகை அஸம்பாவிதமாகையினாலும் அமானவன் மாத்திரம் நித்யஸூரிகளில் ஒருவராய் இருக்கவேண்டும் என்று அபிப்ராயம். 'இவர்கள்' இத்யாதி - இப்படி

1.
2.
3. ஶாரீரக ஸூத்திரம்-4-4.

றும், இவர்களெல்லோரும் அமாநவனைப் போலே பகவந்நியுக்தராய் அக்ந்யாதி விபூதிகளுக்கு அபிதேவதைகளான சில நித்யஸூரிகளென்றும் மதபேதங்கள் கிடக்கும். இவ்வஹ்ந்யாதிகதி அண்டந்தோறு முண்டாயிருக்கும். முமுக்ஷுவுக்கு ப்ரஹ்மகாய நிஷேவணாதிகள் சொல்லுமிடங்கள் மதுவித்யாந்யாயத்தாலே விஶேஷவிஷயம். விபவவ்யூஹலோகாதி ப்ராப்திகளுஞ் சொல்லுமிடங்களுக்கும், பாஞ்ரீக ஶிஶுபாலாயோத்யாதி முக்திகளுஞ் சொன்னதுக்கு மிதுவே நிர்வாஹம்.

அமானவன் நித்யஸூரி என்று ஏற்பட்டால் அவனோடு சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே அக்னி முதலியவர்களும் நித்யஸூரிகளாய் இருக்கலாம் என்று சிலர் அநுஸந்திப்பார்கள் என்றபடி. **பகவந்நியுக்தராய்** - பகவானாலே ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவராய். **அக்ந்யாதிவிபூதிகளுக்கு** - அக்னி முதலிய தேவதைகளுக்கும் அவர்களால் அதிஷ்டானம் செய்யப்படும் வஸ்துக்களுக்கும், **அபிதேவதைகளான** - அபிமானிதேவதைகளான. **மதபேதங்கள்** - வெவ்வேறு விதமான மதங்கள். சில ஶ்ருதிகளிலும் புராணங்களிலும் ப்ரும்மாவினுடைய ஶரீரத்தில் இருந்து ப்ரும்மாவுடன் கூட மோக்ஷமடைகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதற்கு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்-'**முமுக்ஷுவுக்கு**' என்றாரம்பித்து. **ப்ரஹ்மகாய நிஷேவணாதிகள்** - ப்ரும்மாவினுடைய ஶரீரத்துடன் சேர்ந்திருப்பது. '**ஆதி**' ஶப்தம் அவருடன்கூட மோக்ஷம் அடைவதை ஸங்க்ரஹிக்கிறது. **மதுவித்யாந்யாயத்தாலே** - மதுவித்யாநிஷ்டர்களுக்கு அஷ்ட வஸுக்களில் ஒருவனாக இருந்து பிறகு மோக்ஷம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல. **அதாவது அப்படிச்சொல்லியிருப்பது எப்படி அந்தவித்யையை அநுஷ்டிப்பவனைமாத்திரம் பற்றியதோ அதைப் போல ப்ரும்ம காய நிஷேவணாதிகளும் ஒரு வித்யா நிஷ்டன் விஷயமாக விஹிதமானது என்றபடி.** **விஶேஷவிஷயம்**- **அவ்வித்யையை அநுஷ்டிப்பவனைப் பற்றியது.** '**விபவ**' இத்யாதி - **விபவ லோகத்தில் இருந்து விபவாவதாரங்களை உபாஸனம் செய்து, அங்கிருந்து வ்யூஹலோகம் போய், வ்யூஹ மூர்த்திகளை உபாஸனம் செய்து அங்கிருந்து பரமபதம் போகிறான் என்று க்ரமங்கள் சொல்லும் ஸம்ஹிதைகள் முதலியவைகளுக்கும்.** '**அயோத்யாக**' - **அயோத்யாவாஸிகளுக்கு.** ஶிசுபாலன் ஶரீரத்தில் இருந்து அவனுடைய ஆத்மா கிளம்பி ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை அடைந்தது என்றும், அயோத்யாவாஸிகள் ஸாந்தாநிக லோகமடைந்து அங்கிருந்து மோக்ஷம் போனார்கள் என்றும் ப்ரஸித்தமிறே. இதுவே **நிர்வாஹம்** - வித்யா விஶேஷம் என்றும், வ்யக்திவிஶேஷம் என்றும் ஸமாதானம் அறியத்தக்கது என்றபடி.

நிவ்ருத்தியுக்தனானவன் பஞ்சபூதங்களையும் அதிக்ரமிக்கு மென்று மனுசொன்னது ஶீர்ஷகபாலமும் முதலாகத் தொடங்கி அண்டாந்தவர்த்திலோகங்களையும், அண்டகடாஹத்தையும், உத்தரோத்தர தசகுணிதங்களான ஆவரணங்களையும், இவையெல்லா முள்ளாம்படியான பரந்த தமஸ்தத்வத்தையும் பேதிக்குமென்று ஶ்ருதிகள் சொன்ன ஆதாரங்களுக்கு உபலக்ஷணம். இவ்வர்ச்சிராதி கதியாகப் போனவர்கள் அநாவ்ருத்தியார்களென்கிறது ஸர்வலோககாமசார ஶ்ருதிபலத்தாலே அஸம்ஸாரியார்களென்றதா மத்தனை. வைதிகன் புத்ராதிக ளிவ்வர்ச்சிராதிகதியாலே தேஶவிஶேஷப்ராப்தி பெற்றவர்களல்லாமையாலே அவர்களை மீட்டது விரோதமன்று. இவ்

ஶீர்ஷகபாலமும் - மண்டை ஓடு. அண்டாந்தவர்த்திலோகங்களையும் - அண்டத்திற்குள் இருக்கும் லோகங்களையும், அண்டகடாஹத்தையும் - அண்டத்தினுடைய சேர்க்கையையும், உத்தரோத்தர தசகுணிதங்களான - ஒன்றைவிட ஒன்று பத்துமடங்கு அதிகம் என்று சொல்லப்பட்ட, அதாவது ப்ருதிவியைவிட பத்து மடங்கு அதிகமானது ஜலம், ஜலத்தைவிட பத்து மடங்கு அதிகமானது தேஜஸ்ஸு, என்றிப்படி மேல் மேல் பத்து மடங்கு அதிகமாக இருக்கிற என்றபடி. ஆவரணங்களையும் - அண்டத்திற்கு மேல் இருக்கும் ஆவரணங்களையும், உள்ளாம்படியான - தனக்குள் அடங்கும்படியான, பரந்த - விசாலமான, தமஸ்தத்வத்தை - தமஸ் என்கிற தத்வத்தை, பேதிக்கும் - பிளக்கும். அநாவ்ருத்தியார்கள் - இந்த லோகத்திற்குத் திரும்பி வரமாட்டார்கள். ஸர்வலோககாமசாரஶ்ருதி - எல்லா லோகங்களிலும் தன் இஷ்டப்படி ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டு பகவானுடன் ஸஞ்சரிக்கிறான் என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதி. அஸம்ஸாரியார்கள் - புண்யபாப ரூபகர்மங்களுக்கு வசப்பட்ட ஜன்மத்தையும் ஸுகதுக்காதிகளையும் அனுபவிக்கமாட்டார்கள். இப்படியாகில் பரமபதத்திற்கு சென்றிருந்த வைதிக புத்ரர்களை உடலுடன் கொண்டு கொடுத்தவன் என்றிவை முதலியது அருளிச் செய்திருப்பதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் - 'வைதிகன்' என்றாரம்பித்து. தேஶவிஶேஷப்ராப்தி - பரமபதத்தை அடைவது. ஆகையினால் அவர்கள் மார்க்காந்தரத்தாலே பரமபதம் சென்றவர்கள் என்பது ஸித்தமாயிற்று. பரமபதத்திற்கு அர்ச்சிராதி கதியைத்தவிர மார்க்காந்தரங்களும் இருக்கின்றன என்பதுவும் '[illegible]வக்கு' என்றாரம்பிக்கும் வாக்யத்திலும், ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலும் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் பதினெண்ணாயிரப்படியில் 'இங்கு தசரதாதிகளுக்குப் பரதாதிகள் புத்ரரானபடியே வைதிகனுக்கு நித்யரைப் பகவான் தன் ஸங்கல்ப விஶேஷத்தினால் புத்திரர்களாக்கி

வழியாலே த்ரிகுணஸம்ஸாரகாந்தாரத்தைக்கடந்தவன் ஸர்வேஶக்ருபையாலே ஸர்வகாலத்திலு மேகரூபமாக ப்ரவஹிக்கிற விரஜையென்கிற அம்ருத நதியைக் கிட்டும். 1 'வைகுண்டஸீம்நி விரஜாம் ஸ்ரோதஸாம் மஹாநதீம்' என்கையாலும், 2 'ப்ராப்யாத விரஜாம் விஸ்ருஜதி தநும் ஸூக்ஷ்மாம்' என்று அபியுக்தர் ஸங்க்ரஹிக்கையாலும், விரஜையைச் சிலர் த்ரிகுண ஶுத்தஸத்வங்களுக் கெல்லை

னால் ஒருவித விரோதமுமில்லை' என்று அருளிச்செய்திருப்பது பராமர்சிக்கத்தக்கது. ஏனெனில் ஸ்ரீமந் ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனத்தில் 'ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதஸம்ஸர்க்கஸம்பவே ப்ராக்ருதலோகேஷு பகவதவதாரவத் அர்ச்சிராதிகதௌ விரஜாபர்யந்தம் ஸூக்ஷ்மஶரீரஸ்ய வைதிகபுத்ராதீநாம் பரமபதே ஸ்திதிஶ்ச கதம் ந ஸங்கச்சேத' (ப்ராக்ருத வஸ்துவும் அப்ராக்ருதவஸ்துவும் ஸம்பந்தப்படலாம், அப்படிக் கில்லாவிடில் ப்ராக்ருத லோகங்களில் பகவானுடைய அவதாரமும் பரமபதத்திலும் அர்ச்சிராதிகதியினால் விரஜை வரையில் ஸூக்ஷ்ம சரீரம் இருப்பதும் வைதிகபுத்ரர்கள் பரமபதத்தில் போய் இருந்ததும் எப்படிப் பொருந்தும்) என்று அருளிச் செய்யப்பட் டிருப்பதினாலே அப்ராக்ருத லோகத்தில் ப்ராக்ருத ஸம்பந்தத்திற்கு இந்த வைதிக புத்திரர்களை த்ருஷ்டாந்தமாக எடுத்து நிரூபித்திருப்பதினால் அவர்கள் நித்ய ஸூரிகள் அல்ல என்பது ஸ்பஷ்டமாக ஏற்படுகிறது. இந்த வாக்யத்திலும் அப்படி இவர்கள் நித்யஸூரிகள் என்பது நிரூபிக்கப்படவில்லை யல்லவா. 'ஏதேந ப்ரதிபத்யமாநா இமம் மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே' என்று இந்த அர்ச்சிராதிகதியினால் சென்றவர்கள் திரும்பி வருவதில்லை என்றிறே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமேல்வரும் க்ரமத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் - 'இவ்வழியாலே' என்றாரம்பித்து. இவ்வழியாலே-இந்த அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே, த்ரிகுண-ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸாகிய மூன்று குணங்களையுடையப்ராக்ருதியாகிற, ஸம்ஸாரகாந்தாரத்தை - பாலைவனத்தை, கடந்தவன் - தாண்டினவன். ஏகரூபமாக - குறைவு, வ்ருத்தி, இவைகள் இல்லாமல் ஒரே மாதிரியாக, ப்ரவஹிக்கிற - ஓடுகிற, அம்ருத நதியை - அம்ருதமயமான ஆற்றை. வைகுண்டஸீம்நி - வைகுண்டத்தின் எல்லையில், ஸ்ரோதஸாம் - பெருகுகிற, விரஜாம் - விரஜை என்கிற, மஹாநதீம் - பெரிய நதியை. அத - பிறகு, விரஜாம் - விரஜாநதியை, ப்ராப்ய - அடைந்து, ஸூக்ஷ்மாம் - ஸூக்ஷ்மமான, தநும் - ஶரீரத்தை, விஸ்ருஜதி - விடுகிறான். த்ரிகுணஶுத்தஸத்வங்களுக்கு - ப்ராக்ருத லோகத்திற்கும், அப்ராக்ருத லோகத்

---

1. 2.

யென்னப் பார்ப்பார்கள். வைகுண்டஶப்தமும் பொதுவாகையாலே ப்ரஹ்மலோகத்தில் அரம் என்கிற ஹ்ரதாதிகளுக்கநந்தரம் விரஜையைக் கிட்டுமென்றும் ஶ்ருதி சொல்லுகையாலும், திவ்யநகரத்துக் கெல்லையென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். விரஜையை மநஸாலே கடக்குமென்றது தன் ஸங்கல்பத்தாலே கடக்குமென்றபடி. முக்த

திற்கும், எல்லை - மத்யத்தில் இரண்டுக்கும் எல்லையாய், அதாவது ஒன்றுக்கு முடிவாய் மற்றொன்றுக்கு ஆரம்பமாய் இருப்பது. என்னப்பார்ப்பார்கள் - என்று நிஷ்கர்ஷிக்க யோசிப்பார்கள். கல்பாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார்— 'வைகுண்ட' என்றாரம்பித்து. பொது - திவ்ய நகரத்திற்கும், தேசத்திற்கும், லோகத்திற்கும் ஸாமாந்யம். இத்தால் திவ்யதேசத்தின் எல்லை என்று 'வைகுண்டஸீமா' என்பதற்கு அர்த்தமாகச் சொல்லலாம் என்பது த்யோதிதம். அரம் ஹ்ரதாதிகளுக்கு - அரம் என்று சொல்லப்படுகிற திவ்ய ஸரஸ்ஸுக்கு. ஸ்ரீ கௌஷீதகீ உபநிஷத்தில் 'ப்ரும்மலோகத்தை அடைகிறான், அதற்கு ஸமீபத்தில் அரம் என்கிற ஸரஸ்ஸு இருக்கிறது, அதற்கப்புறம் முஹூர்த்தர்கள் என்று பெயருடைய தடியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிலர் இருக்கிறார்கள், அதற்குப் பிறகு விரஜை என்கிற நதி இருக்கிறது' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பது இங்கு அநுஸந்தேயம். திவ்யநகரத்துக்கு-வைகுண்டம் என்னும் திவ்யதேசத்திற்கு. கடக்கும் - தாண்டும். 'மநஸாலே' என்றது மனம் என்கிற பதம் இங்கு மனதினால் செய்யப்படுகிற ஸங்கல்பத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. ஏனெனில் மனது நடப்பதற்கு ஸாதனமாகாதல்லவா. இப்படியே மற்றோரிடத்தில் இருக்கும் 'மந:' என்னும் பதத்திற்கும் அர்த்தம் என்று அருளிச்செய்கிறார் - 'முக்தன்' என்றாரம்பித்து. ஸர்வகாமங்களையும் - எல்லா இஷ்டங்களையும், அதாவது இஷ்டமான எல்லா வஸ்துக்களையும் முக்தனுக்கு எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறிய ஶக்தி இருக்கிறபடியாலும், வேறு ஶ்ருதிகளில் 'ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய' என்று இவனுடைய இஷ்டங்கள் எல்லாம் ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாகின்றன என்று சொல்லியிருப்பதை அநுஸரித்தும் இங்கும் ஸங்கல்பத்தினாலேயே கடந்து என்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டும் என்றபடி. இப்படிக் கீழ்ப்பர்வத்தில் விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்திருக்கும் க்ரமத்தையே ஸங்க்ஷேபமாக அநுஸந்திக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் கதிவிஶேஷாதிகாரத்தில் 1 'ஜ்வலந திவஸ ஜ்யோத்ஸ்நா பக்ஷோத்தராயண வத்ஸராந் பவந தபந ப்ராலேயாம்ஶூந் க்ஷணருசிரக்ஷிதம் | ஜலதர

---

1. அக்னி, மத்யாஹ்நம், நிலவோடு கூடின (ஶுக்ல) பக்ஷம், உத்தராயணம், வருஷம், அதாவது இவைகளின் அபிமானி தேவதைகள் என்றபடி, வாயு, ஸூர்யன், பனி நிறைந்த கிரணங்களையுடைய சந்திரன், இவர்களையும், க்ரமமாக மின்னலையும், மேகங்க

தாஸ்ய பாதாப்ஜயோர்ணா: | த்ரிஷு லோகேஷு யத்தீர்த்தம் ப்ரயாகம் புஷ்கராதிகம் | தச்ச பாதயுகே க்ருஷ்ணஸ்ய தத்ர திஷ்டதி நித்யஶ: ||" இதி | ஸ்ரீபாகவதே—'பாதோதகஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஜாநாதி த்ரிபுராரி ஶங்கர:| விஷ்ணுபாதோத்பவாம் கங்காம் ஶிரஸா தாரயந்ஶிவ: | ப்ராயஶ்சித்த உபஸ்தாநே க்ருச்ச்ரம் ப்ராஜாபத்யமகமர்ஷணம் | விஷ்ணுபாதோதகம் பீத்வா ஶுத்திமாப்நோதி தத்க்ஷணாத் | ஹ்ருதி ரூபம் முகே நாம நைவேத்யம் உதரே ஹரே: | பாதோதகம் ச நிர்மால்யம் மஸ்தகே யஸ்ய ஸோ(அ)ச்யுத: ஸ வைஷ்ணவ: |" இதி | ஸாந்த்யஶேஷ நிர்மால்யஶப்தோ புக்தோஜ்ஜிதாத்ர விவக்ஷயா, ந து நிந்தாபிப்ராயேண | ஸ்ரீநாரஸிம்ஹே—'கங்கா ப்ரயாக கயா நைமிஶபுஷ்கராணி புண்யாநி யாநி குருஜாங்கல யாமுநாநி | காலேந தீர்த்தஸலிலாநி புநந்தி பாபம் பாதோதகம் பகவதஸ்து புநாதி ஸத்ய: ||' இதி | ஶ்ரூயதே ச பகவாந் ஶௌநக:—" நைவேத்யம் ஸ்வய

அவனுக்கு எவ்வளவு புண்யம் உண்டாகுமோ அவ்வளவு புண்யம் பகவானுடைய திருவடியில் ஸமர்ப்பிவிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தை தரிப்பதினால் உண்டாகிறது, மூன்று உலகங்களிலும் ப்ரயாகம் புஷ்கரம் முதலிய தீர்த்தங்கள் எவையோ, அவைஎல்லாம் இந்த க்ருஷ்ணனுடைய இரண்டு திருவடிகளில் எப்பொழுதும் இருக்கிறது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீபாகவதத்தில் 'பகவானுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தின் மஹிமையை ருத்திரன் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார். ஏனெனில் அவர் விஷ்ணுவினுடைய திருவடியில்இருந்து உண்டான கங்கையைத் தலையினால் வஹிக்கிறாகையினால்.. க்ருச்ரம், அகமர்ஷணம் முதலியதான ப்ராயச்சித்தம செய்யும்படி நேரிட்டால் பகவானுடைய திருவடியில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தை ஸாப்பிட்டு அப்பொழுதே சுத்திஅடைகிறான். எவனுடைய மனதில் பகவானுடைய ரூபமும், வாயில் அவனுடைய திருநாமமும், வயிற்றில் அவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னமும், தலையில் பகவானுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் அவனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட புஷ்பம் முதலியதும் இருக்கிறதோ அவன் வைஷ்ணவன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் நிர்மால்யம் என்னும்பதம் பகவானுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டதை மாத்திரம் பற்றியது, நிந்திப்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டதல்ல. ஸ்ரீ நாரஸிம்ம புராணத்தில 'கங்கை, ப்ரயாகை, கயை, நைமிசாரண்யம், புஷ்கரம், இன்னம் பரிசுத்தங்களான குருக்ஷேத்திரம், ஜாங்கலம், யமுனா நதி, முதலிய தீர்த்தங்கள் வெகுகாலம் கழித்துப் பாபத்தை நீக்குகின்றன, பகவானுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தம் அப்பொழுதே பரிசுத்தம் செய்கிறது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பகவானிய சௌனகரும் 'நிவேதனம்செய்யப்பட்டதைத் தானே ஸாப்பிட

[illegible]

வேண்டும்' என்றிவைமுதலாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியே மற்றொரிடத்திலும் 'பக்தனுடைய பாதத்திலிருந்து விழுந்த தீர்த்தத்தினாலாவது எனக்குத் திருமஞ்சனம்செய்யப்பட்ட தீர்த்தத்தினாலாவது ஸ்நானம் பானம் முதலிய க்ரியைகளைச் செய்வதினால் மனிதன் பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். அப்படியே விஷ்ணுவினுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை எடுத்து புண்ய தீர்த்தங்களைப் பக்தியுடன்த்யானம்செய்துகொண்டு எவன் தன்னை ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொள்ளுவானோ, பகவானுடைய மாலையையாவது தலையில் தரித்துக்கொள்ளுவானோ அது பக்தியுடன்கூடிய அந்த மனிதனுக்கு மஹாபாதகங்களை எல்லாம் போக்கடிக்கக்கூடியது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே 'எவன் எப்பொழுதும் பகவானுடையதான மாலையைப் பக்தியுடன் கூடினவனாய்த் தரித்துக்கொள்ளுவானோ அவன் எல்லாப் பாபங்களில் இருந்தும் விடப்பட்டவனாய் மேலான கதியை அடைகிறான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீபாகவதத்தில் 'உம்மால் உபயோகிக்கப்பட்ட மாலை, சந்தனம், வஸ்திரம் அலங்காரங்கள் இவைகளைத்தரித்துக்கொண்டவர்களாய் உமக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட மிகுதியை ஸாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிற தாஸர்களான நாங்கள் உம்முடைய மாயையைத் தாண்டக்கடவோம், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே மற்றோரிடத்தில் 'பகவானால் அமுது செய்யப்பட்ட மிகுதியை எவன் தினம் தோறும் ஸாப்பிடுகிறானோ அவன் நூறுக்கு மேல்பட்ட சாந்திராயண வ்ரதம் நிறைவேறினால் என்ன ப்ரயோஜனமோ அதைஅடைவான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புராணம் முதலியவைகளில் ஸாளக்ராமம் முதலியவைகளைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவம் செய்யும்பொழுது பகவானுடையதான சூர்ணங்களைத் தரிப்பதும், நைவேத்யத்தை ஸாப்பிடுவதும், சாத்தின

[illegible]

களைந்த புஷ்பங்களைத் தலையில் தரிப்பதும் மஹாபாதகங்களைப் போக்கடிக்கக்கூடியது, பகவானுடைய திருமஞ்சன தீர்த்தத்தையும், ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும் ஸாப்பிட்டபிறகு தலையில் ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டும், அவன் புண்ய பாபங்களினால் விடப்பட்டவனாய் விஷ்ணுவினுடைய சுத்தி போன்ற சுத்தியைஅடைவான். பகவானுடைய திருமேனியில் ஸம்பந்தப்பட்ட இலையையாவது புஷ்பத்தையாவது எவன் தலையில் தரிப்பானோ அவன் அதிசீக்கிரத்தில் பகவானை அடைகிறான். எவனுடைய மனதில் பகவானுடைய ரூபமும், வாயில் அவனுடைய திருநாமமும், வயிற்றில் அவனுக்கு நிவேதனம்செய்யப்பட்டதும் தலையில் அவனுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் அவனுக்குச்சாற்றின புஷ்பம் முதலியவைகளும் இருக்கின்றனவோ அவன் பகவானே, பகவானுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை தினம் ஸாப்பிடவேண்டும், பகவானுடையதான சக்ரத்தினால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட ஸாளக்ராம சிலையைத் திருமஞ்சனம்செய்த தீர்த்தம் எதுவோ அதையும் ஸாப்பிடவேண்டும், அது ப்ரும்மஹத்தி முதலிய பாபங்களைப் போக்கடிக்கக்கூடியது. அனேகம் சக்ரங்களுடன்கூடிய த்வாரகாபட்டணத்தில் இருக்கிற சிலையை திருமஞ்சனம்செய்து அந்தத் தீர்த்தத்தை ஸாப்பிடுகிறவன் ஜ்ஞானத்தை அடைவான். பக்தியுடன் ஸாளக்ராம சிலைக்கு ஸமர்ப்பிவிக்கப்பட்ட நைவேத்யத்தை ஸாப்பிடுகிறவன் ஆயிரம் யஜ்ஞங்களுடைய பலத்தையும், நூறு பராக க்ருச்ரங்களினுடைய பலத்தையும் அடைவான்' என்றிவை முதலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஆயிரம் அக்னிஷ்டோமங்களுக்கும், நூறுவாஜபேயத்திற்கும் எந்தப்புண்யம் கிடைக்குமோ, ஓ! தேவியே! பகவானுடைய நைவேத்யத்தை ஸாப்பிடுவதினால் அந்தப் புண்யத்தை அடைவான். ப்ரும்மசாரிகளாலும்,

[illegible]

க்ரஹஸ்தர்களாலும் வானப்ரஸ்தர்களாலும் ஸந்யாஸிகளாலும் பகவானுடைய நைவேத்யம் ஸாப்பிடக்கூடியது, இதில் ஸந்தேஹப்படவேண்டியதில்லை' என்றிவை முதலாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அநேகம் வசனங்கள் இருப்பதினால் 'நிர்மால்யத்தையும் நிவேதனத்தையும்' என்று சொல்லப்படுகிற நிர்மால்யம் முதலிய பதங்கள் ருத்திரன் முதலியவர்களினுடைய நிர்மால்யத்தைப்பற்றியது என்பது ஸித்திக்கிறது. பொதுவாக நிஷேதிக்கப்படுகிற சிலவற்றைப் பாகவதர்களைப்பற்றிய விஷயத்தில் மறுபடியும் நிஷேதித்திருப்பது அந்த விஷயத்தில் தோஷம் அதிகம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக.

மேலும் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்படாதது ஸாப்பிடத்தக்கதல்ல என்று சாஸ்திரங்களில் மறுக்கப்படுகிறது. எப்படியெனில்:— ஸ்ரீஸாத்வத ஸம்ஹிதையில் இருபத்தோராவது பரிச்சேதத்தில் 'நல்ல வாஸனையுடன் கூடிய புஷ்பம் பழம் முதலியதும் உசிதமான வஸ்து புதிதாக எது கிடைத்ததோ அதுவும் ஆசார்யன் தேவதைகள் அக்நி இவர்களுக்கு நிவேதனம் செய்யப்படாதது ஸாப்பிடத்தக்கதல்ல' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜயாக்ய ஸம்ஹிதையில் பதினாறாவது படலத்தில் ஸமயாசாரங்களை உபதேசிக்கும் இடத்தில் 'பகவானுக்கும் அப்படியே குருவிற்கும் நிவேதனம் செய்யாமல் ஒன்றும் ஸாப்பிடத்தக்கதல்ல' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேயே 'ஸாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மத்தியில் தானே கிடைத்ததாகவும், இதற்குமுன் நிவேதனம் செய்யப்படாததாகவும் இருக்கிற தயிர், பால், தீர்த்தம் முதலியவைகள் மனதினால் நிவேதனம் செய்யாமல் ஸாப்பிடத்தக்கதல்ல' என்று

[illegible]

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அகஸ்மாத்தாக ஸாப்பிடும்பொழுது கிடைத்த வஸ்துவை மனதினாலாவது நிவேதனம் செய்து ஸாப்பிடவேண்டும், என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படியே ஈச்வரஸம்ஹிதையில் 'ஸாப்பிடும் ஸமயம் வந்திருக்கும் பொழுது போஜனம் முடிவதற்கு முன்னால் நடுவில் அகஸ்மாத்தாய்க் கிடைத்ததாயும் ஸாப்பிடுவதற்காக உபயோகிக்கக்கூடியதான ஏதாவது ஒருவஸ்துவை முதலில் பகவத் ஸ்வரூபியான குருவிற்கு ஸமர்ப்பிவித்துப் பிறகு பகவானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும், பிறகு தன்னுடன்கூட ஸாப்பிடுகிற பக்தர்களுக்கு ஸமர்ப்பித்து ஸாப்பிடவேண்டும், அப்படிக்கில்லாவிடில் வ்யத்யாஸம் (பங்க்திபேதம்) வரும். ஆகையினால் உசிதமாயும் புதிதாயும் கிடைத்த வஸ்துவை முதலில் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்துவிட்டு மஹாத்மாவாகிய ஆசார்யனுக்கு ஸமர்ப்பிவிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் குருவுடன் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதினால் பகவானுக்கு ஸமர்ப்பிப்பதும் தெரிவிப்பதுமாத்திரம் என்று ஸந்தேஹிப்பது உசிதமல்ல— குருவினால் ஸாப்பிடப்பட்டதை மறுபடி தான் ஸாப்பிடுவது முடியாததலால் அவ்விடத்தில் அப்படி அர்த்தம் அங்கீகரிக்கவேண்டும். இவ்விடத்திலோவெனில் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டது ஸாப்பிடப்படக்கூடுமாதலால் 'கல்பயித்வா' என்று சொல்லப்பட்டது நிவேதனமே. இப்படியாகில் முதலில் உதாஹரிக்கப்பட்ட ச்ருதியின் அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறது என்பதும் ஸித்தித்துவிடுகிறது. ஆகையினால் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்படாததே சாஸ்திரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்டதென்று ஏற்படுகிறது.

[illegible]

இது சில அதிகாரிகளைப் பற்றிய தாகையினுல் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்ல என்று சொல்லப்பட்டதே, அதுவும் உசிதமல்ல—ஒருவனைக்குறித்து சாஸ்திரம் சொல்லப்படுகிறதல்ல என்கிற ந்யாயத்திற்கு இவ்விடத்திலும் ஒரு பாதகமும் இல்லாமையினுலும், மற்ற எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் பகவானுடைய ஆராதனம் செய்யவேண்டும் என்பது பாஞ்சாரத்திர சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிறபடியினுலும், மஹோபநிஷத்தில் 'பொதுவாக விஷ்ணுவினுல் ஸாப்பிடப்பட்டதை ஸாப்பிடுகிருர்கள்' என்றிவைமுதலாக விதிக்கப்பட்டிருப்பதினுல் வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற தர்மங்களில் நிஷ்டையுடையவர்களினுலும் அது அனுஸரிக்கப்படவேண்டும் என்பது தள்ளமுடியாததலாலும். சில சாகைகளைப்பற்றி நம்பிக்கையில்லை என்பதும் உசிதமல்ல— அது ப்ரமாணம் என்பது மஹாபாரதத்திலும் பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரத்திலும் அநேக இடங்களில் ஏற்பட்டிருப்பதினுலே அதை அபலபிக்க (இல்லையென்று மறுக்க) முடியாதாகையினுல். அதில் சொல்லிய சில அர்த்தங்களை அனுஷ்டிக்காமலிருப்பதும் வெவ்வேறு சாகைகளில் சொல்லப்படுகிற மற்றைய தர்மங்களைப்போலவே உசிதமாகுமாதலால். பகவானுடைய ஆராதனம் அப்படியே சிலருக்கு மாத்திரம் ஏற்பட்டதென்று சொல்லவும் முடியாது—அது பொது என்று கீழே சொல்லப்பட்டிருப்பதினுல். 'சேஷம் (மிகுதி)' என்னும் பதம் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவின் பாத்திரத்தில் இருக்கும் அதாவது நிவேதனம் செய்வதற்காக எடுத்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மிகுதியைச்சொல்லுகிறது என்று சொல்லப்பட்டதே, அதுவும் உசிதமல்ல— பகவானுக்கு நிவேதனம செய்யப்பட்டதினுலேயே அயலானுக்கு தானம் செய்வதும் தான் போஜனம் செய்வதும் செய்யவேண்டுமென்று

[illegible]

கீழ் உதாஹரிக்கப்பட்ட அநேகம் வசனங்களினுல் ஏற்பட்டிருப்பதினுலும், நிஷேதிக்கும் வசனங்கள் எல்லாம் வேறு விஷயத்தைப்பற்றியது என்று பரிஹரிக்கப்பட்டிருப்பதினுலும், பகவானுல் ஸூக்ஷ்மமான அம்சம் க்ரஹிக்கப்படுகிறதென்று மேலே நிரூபிக்கப்படப்போகிற அனேகம் வசனங்களினுல் ஏற்படப்போகிறபடியினுல் நிவேதனம் செய்யப்பட்டதில் சேஷம் என்கிற பதம் பொருத்தமுடையதாகையினுலும், ஸ்திரீகளின் வாயில் இருந்து தாம்பூலத்தை உதாஹரணமாக வசனம் சொல்லியிருப்பதினுலும். பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதின் மிகுதியைஸாப்பிடுகிற விஷ்வக்ஸேனரைப்பற்றி மிகுதியைப் புஜிக்கிற விஷ்வக்ஸேனராகிற தேவனை ஆராதனம் செய்யவேண்டும்' என்றும், 'சேஷாசனர் என்று பெயருடைய பார்ஷதகணங்களுக்கு யஜமானனுகிய விஷ்வக்ஸேனருடைய ஆராதனத்திற்காக' என்றிவை முதலிய வசனங்களில், 'சேஷாசனர் (மிகுதியை ஸாப்பிடுகிறவர்)' என்கிற பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினுலும். ஸ்தோத்திரத்திலும் உம்மால் ஸாப்பிடப்பட்டுக் கழித்த மிகுதியை ஸாப்பிடுகிற' என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சமஹாயஜ்ஞம்செய்த மிகுதியானதை ஸாப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்திற்கு விரோதம் இல்லை— விதி இருக்கிறபடியினுல் சாஸ்திரத்தில் விதித்திருக்கிறபடி இதுவே பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களின் மிகுதியாகிறதுஎன்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறபடியினுல். கேரளம் முதலிய தேசங்களில் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதைப் பரிஹரித்து விடுவதோ எனில், ஸுதர்சநம் முதலியவைகளைத் தரிக்கவேண்டுமென்று நிருபித்த இடத்தில் சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தினுலே தூஷிக்கத்தக்கதாகும். இப்படியே பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரத்தை அனுஸரித்திருக்கிற மஹாபாரதத்தில் சொல்லியிருக்கும் வசனத்தில் பகவானுல் அமுது செய்யப்பட்ட மிகுதியை ஸாப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது,

[illegible] ந பாதிதம் பவதி । விஷ்வக்ஸேந ஸம்-
விபாக ப்ரகாரேऽபி ஶேஷஶப்தஸ்ய நிவேதித விஷயத்வம் வ்ய-
க்தம் । ததாஹி பாரமேஶ்வரே — “ [illegible]
[illegible] ததः । [illegible]காரிணோ விப்ராந்
[illegible] । [illegible] வா சது-
ரோ த்விஜாந் । தீக்ஷிதாந் [illegible]காரி-
ண: । பீஜபிண்ட [illegible] । ஶ்ருதி-
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]

ஆகையினால் இது ஒருவசனத்தினாலும் மறுக்கப்படவில்லை. மேலும் விஷ்வக்ஸேநருக்குப் பிரிக்கவேண்டும் க்ரமத்தினாலும் சேஷ (மிகுதி) என்னும் பதம் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதைச் சொல்லுகிறது என்பது வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது. அப்படியே பாரமேச்வர ஸம்ஹிதையில் அர்க்யம், சந்தனம், புஷ்பங்கள், தூபங்கள், இவைகளினால் பகவானை ஆராதனம் செய்துவிட்டுப் பிறகு த்வாதசாக்ஷரத்தை த்யானம்செய்து கொண்டிருப்பவர்களாயும், பலமந்திரம் முதலியவைகளை ஜபித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயும், பாஞ்சராத்திர தீக்ஷைசெய்து கொண்டவர்களாயும் ஆசாரியனை ஆச்ரயித்தவர்களாயும் இருக்கிற முக்யாதிகாரிகளான எட்டு அல்லது நான்கு ப்ராம்மணர்களையும், முக்யமல்லாத அதிகாரிகளாகிய பீஜமந்திரம் முதலிய மந்திரங்களில் நிஷ்டை யுடையவர்களாயும், வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற தர்மங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயும், ஆதி முதல் பகவானிடத்திலேயே பக்திசெய்து கொண்டிருப்பவர்களாயும் வேதாந்த ஜ்ஞானமுடையவர்களாயும், அதில் சொல்லப்படுகிற ஆசாரங்களில் நிஷ்டை யுடையவர்களாயும் இருக்கிற ப்ராம்மணர்களையும் அழைத்து அர்க்யம் சந்தனம் முதலியவைகளினால் க்ரமப்படி பூஜைசெய்து முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட மிகுதியை எடுத்துக்கொண்டு பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யும்பொழுது முன்னமேயே அந்த நிவேதனம் செய்யவேண்டிய வஸ்துவையும் மதுபர்க்கம் முதலியதான மற்றுமசாப்பிடக்கூடிய வஸ்துக்களையும் நான்குபாகமாக பிரித்து அதில் ஒருபாகத்தை அர்க்கிய நீர்த்தத்தினால் மந்திரம்தெரிந்த ப்ராம்மணன் ஒரு பாகத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நான்குவிதமான மாத்திரைகளையும் ஆசார்[illegible] [illegible]த்துவிட்டு அந்த நிவேதனம் செய்யப்பட்ட

186757

சாச்வதபண்டுக்கு உபகரித்தவர்கள்.

உப. வே. A. ராமாநுஜாசார்யர்—வயலூர்.	1	0	0
,, காடக்ஷேதந்தி கோபாலாசார்யர், கல்யாணமஹாதேவி	2	0	0
,, P. K. ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்யர்; திண்டிவனம்	1	0	0

ரோஜா மொக்கு முத்துமாலைகள்.
26-திணுஸுகள்.

இந்த முத்துக்கள் ஆச்சர்யப்படும்படியான ப்ரகாசமுடையவை. அவைகளை நிஜமானவும், போலிமுத்துக்களுடன் வைத்துப்பாருங்கள். நிஜமுத்தைவிட மட்டம் என்று தோன்றினாலும் போலிமுத்துக்களைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டம் என்று உங்களுக்குத் தோன்றாவிட்டாலும் வாங்கின 8-தினங்களுக்குள் மாலையை வாபஸ் செய்தால் கொடுக்கப்பட்ட பணம் திருப்பி அனுப்பப்படும். 18-அங்குல நீளமுள்ள தங்கமுகப்புடைய மாலை ம்ருதுவானபட்டால் மூடப்பட்ட அழகான சிறுபெட்டியுடன் ரூ 8-க்கு வி. பி. யில் அனுப்பப்படும். ஏமாராமல் முன்னமேயே எழுதித் தருவித்துக்கொள்ளுங்கள். பலவித மோஸ்தர்களாய் 16-விதமான வர்ணத்தில் வாஸனையுடன் கூடினதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அப்பு என்ற அலுமினியம் சோப்பு.

ஐரோப்பாவில் ஒருபெரிய தொழிற்சாலையில் தயார் செய்யப்பட்டது. அலக்ஷணமான அலுமினியம் பாத்ரங்களை உபயோகப்படுத்தி உங்களுடைய தேஹாரோக்யத்தை ஏன் பாழு பண்ணுகிறீர்கள். இந்த ஸோப்பை உபயோகித்துக் கழுவி சுத்திசெய்துகொள்ளுங்கள். இது சுத்திசெய்து மெருகு கொடுக்கும். 100-பாத்ரங்களை சுத்திசெய்ய ஒரே சோப் போதுமானது. உலகத்திலிருக்கும் ஹாஸ்டல்கள், போஜனசாலை ஹோட்டல்கள், ஆஸ்பத்திரிகளில் இது உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சின்னப்பெட்டி 10-அணு, பெரியபெட்டி ரூ 1—4—0.

ஸ்வல்பமாய் வாங்கினால் வி. பி. யில் அனுப்பமுடியாது. அலுமினியம் ஸோப்புக்கு முன் பணமாகவே கட்டவேண்டும்.

International Buildings }
Ludhiana (Punjab) }

{ Distributors
{ Agencia Mercantil -y- Martima.

ச்ருதப்ரகாசிகா ஸஹிதம், ஸ்ரீபாஷ்யம் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

முதல் ஸஞ்சிகை (லகுஸித்தாந்தம் முடிய)	ரூ. ...	1	4	0
2-வது மஹா பூர்வபக்ஷம் முடிய	...	0	10	0
3-வது ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணம்	...	0	12	0
ஸ்ரீ வசநபூஷண ப்ரமாணத்திரட்டு அரும்பத விளக்கம்	...	1	4	0
திருவாய்மொழி ஈட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டு முதல் 3-பத்து	...	0	12	0

திருப்புறம்பியம் போஸ்டு, }
கும்பகோணம். }

T. D. ராமஸ்வாமி நாயுடு

Ready for Sale.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கக் கூடிய புஸ்தகங்கள்.

1. வேதாந்த தீபிகை பழய ஸஞ்சிகைகள் வாலியூம் 1-க்கு-12 ஸஞ்சிகைகளுக்கு. 3 0 0
   பைண்டு வாலியூம். 3 8 0

2. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—ஸ்ரீ. உ.ப. இஞ்சிமேடு ரெங்கநாதாசாரியருடைய வ்யாக்யாநத்துடன். 0 4 0

3. ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத தத்வம். 0 3 0

4. ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம். ஸ்ரீ. உ.ப. பண்டிதபூஷணம் வித்வான் சேட்டலூர் நரஸிம்மாசாரியர் வ்யாக்யானத்துடன். 6 8 0

5. ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரயஸார ஸங்க்ரஹம்,. 0 8 0

6. ஜநகநந்தினி—ஸ்ரீ. உ.ப. தி. த. ரங்காசார்யரால் செய்யப்பட்டது. 1 0 0

7. மும்மணிக்கோவை—ஸ்ரீ. உ. ப. பண்டிதபூஷணம் வித்வான் சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யர் வ்யாக்யானத்துடன் 0 8 0

8. கற்புநிலை (பாதிவ்ரத்யம்) ஸ்ரீ. உ.ப. வித்யாநிதி க்ருஷ்ணமாசார்யரால் செய்யப்பட்டது. 0 2 0

9. விவாஹரஹஸ்யம்—ஸ்ரீ. உ.ப. வித்யாநிதி க்ருஷ்ணமாசார்யாரால் செய்யப்பட்டது 0 4 0

[ஸம்ஸ்க்ருத புஸ்தகங்கள் தேவநாகர எழுத்தில்]

10. ந்யாய பரிசுத்தி. 3 0 0

11. கத்யத்ரயம், ஸ்ரீ தேசிகன் பாஷ்யத்துடன். 1 0 0

இவைகளை கீழ் குறிக்கப்பட்டுள்ள விலாஸத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

The Secretary,
Sri Vaishnava Siddhanta Sabha,
2/11, Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam,
Vepery Post, (MADRAS. N. C.)

Published by the Secretary, Sri Vaishnava Siddhanta Sabha,
Purasawalkam, Madras.